

Lovforslag nr. L 28. Fremsat den 13. december 2001 af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge¹⁾

(Bekæmpelse af finansiering af terrorisme, udvidelse af anvendelsesområde, usamarbejdsvillige lande)

§ 1

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, jf. lov nr. 348 af 9. juni 1993, som ændret ved § 12 i lov nr. 1056 af 23. december 1998 og § 3 i lov nr. 295 af 2. maj 2000, foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel ændres til: »lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme«.

2. I § 1 indsættes som stk. 2-4:

»Stk. 2. Endvidere finder loven anvendelse på:

- 1) advokater når de
 - a) deltager med bistand eller udførelse af transaktioner for deres klienter i forbindelse med: køb og salg af fast ejendom eller virksomheder, forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver, åbning eller forvaltning af bank-, opsparrings- eller værdipapirkonti, tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af selskaber, oprettelse, drift eller ledelse af investeringsforeninger, selskaber eller lignende strukturer,

anden forretningsmæssig rådgivning, eller

- b) på deres klients vegne og for dennes regning foretager en finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom.
 - 2) revisorer og skatterådgivere.
 - 3) ejendomsmæglere.
 - 4) forsikringsmæglere.
 - 5) forhandlere af genstande samt auktionsholdere, hvis beløbet, der omsættes er på 15.000 EUR eller derover, og der betales med kontanter.
 - 6) personer eller virksomheder, der mod betaling yder tilsvarende ydelser, som nævnt i pkt. 1-4.
- Stk. 3. §§ 4-6, 9 og 10-10 b gælder endvidere for virksomheder, der:
- 1) er omfattet af lov om postvirksomhed,
 - 2) erhvervsmæssigt driver virksomhed med overførsel af penge og andre værdier,
 - 3) erhvervsmæssigt driver pengetransportvirksomhed,
 - 4) er vekselkontorer.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge. Direktivet har endnu ikke fået et nummer i EF-Tidende. Loven indeholder endvidere bestemmelser, der gennemfører Rådets forordninger nr. 1338/2001 og 1339/2001 til fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri. Forordningen gælder ifølge EF-Traktatens artikel 249 umiddelbart i hver medlemsstat, og gengivelsen er alene begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens gyldighed i Danmark.

Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 1, stk. 1 og 3, skal i det omfang, der udøves virksomhed med overførsel af penge og andre værdier, sørge for at lade sig registrere ved Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet for at kunne drive denne form for virksomhed. Dette gælder ikke virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet.«

3. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Ved terrorisme skal i denne lov forstås terrorisme som defineret i straffelovens § 114.«

4. I § 3 ændres »og 10« til: »og 10-10 b.«

5. I § 3 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke virksomheder omfattet af § 1, stk. 2, nr. 5 og § 1, stk. 3. Virksomheder omfattet af 1. pkt. skal drage omsorg for, at deres ansatte er bekendte med de pligter, som fremgår af denne lov.

Stk. 3. Økonomi- og Erhvervsministeriet kan fastsætte nærmere regler om interne kontrolprocedurer og interne retningslinjer samt uddannelse af ansatte m.v. for de indberetningspligtige i henhold til § 1, stk. 2, nr. 1-4 og 6.«

6. I § 4 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Betalingsformidling, der foretages uden personlig kontakt mellem afsender og betalingsformidler, eller af en betalingsformidler, der ikke samtidigt er kontoførende institut for afsender skal i samtlige formidlingsled være ledsaget af oplysninger om afsender, jf. stk. 1. Betalingsformidleren er ansvarlig for, at oplysningerne om afsender er tilstrækkelige og meningsfulde.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

7. I § 4, *stk. 3*, der bliver stk. 4, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

8. I § 4, *stk. 4*, der bliver stk. 5, indsættes efter »hvidvaskning af penge«: »eller finansiering af terrorisme.«

9. I § 7 indsættes efter »hvidvaskning af penge«: »eller finansiering af terrorisme.«

10. I § 8 ændres »§ 1« til: »§ 1, stk. 1.«

11. I § 10, *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter »gennemførelsen«: »jf. dog § 10 a.«

12. I § 10, *stk. 2*, og § 11, ændres »politiet« til: »Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet.«

13. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Såfremt der er mistanke om, at en transaktion har eller har haft tilknytning til finansiering af terrorisme, skal virksomheden undersøge transaktionen nærmere. Såfremt mistanken ikke kan afkræftes, skal Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet underrettes. Der må kun gennemføres transaktioner fra den aktuelle konto eller person efter aftale med Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet.

Stk. 2. Politiet kan forlange de oplysninger, der er nødvendige i sagen, i henhold til retsplejelovens regler.

§ 10 b. Finanstilsynet kan, når det følger af Financial Action Task Force's anbefalinger, fastsætte nærmere regler om de i § 1 nævnte fysiske og juridiske personers systematiske underretningspligt til Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet om finansielle transaktioner med usamarbejdsvillige lande i forbindelse med bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Det kan i den forbindelse fastsættes, at indberetningspligten skal ske systematisk, og uden at der foreligger mistanke.

»§ 10 c. Medlemmer af Advokatsamfundet kan foretage indberetning om mistanke, som nævnt i §§ 10-10b, til sekretariatet for Advokatsamfundet, der videregiver indberetning til Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet efter en konkret vurdering.

§ 10 d. Kreditinstitutter samt andre institutter, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder institutter, hvis aktivitet består i veksling af pengesedler og mønter i forskellig valuta, har pligt til at tage alle sedler og mønter, som de ved eller har tilstrækkelig grund til at tro er falske, ud af omløb. De overgiver dem straks til politiet.«

14. I § 11 indsættes efter »hvidvaskning af penge«: »eller finansiering af terrorisme.«

15. I § 12, *stk. 2*, ændres »§§ 10 og 11« til: »§§ 10-11.«

16. I § 12 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Advokater er, når de repræsenterer en klient før, under og efter en retssag, undtaget for pligten til indberetning af oplysninger i henhold til denne lov.

Stk. 4. Revisorer og andre indberetningspligtige i henhold til § 1, stk. 2, nr. 1-4 og 6 er, når de bistår en advokat før, under og efter en retssag undtaget for pligten til indberetning af oplysninger i samme omfang som den advokat, der bistås jf. stk. 3.

Stk. 5. Stk. 3 og 4 gælder endvidere sager, der føres i Landsskatteretten.«.

Stk. 3 bliver herefter stk. 6.

17. § 13 affattes således:

»§ 13. Overtrædelse af § 1, stk. 4, §§ 3-4, § 5, stk. 2, § 6, § 9, § 10, stk. 2, § 10 a, § 10 d, 2. pkt. og § 12 stk. 1, samt undladelse af at opfylde politiets krav efter § 10, stk. 3, straffes med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes af Finanstilsynet i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

18. I bilag 1 indsættes som nyt nummer:

»14. Investeringsinstitutter (investeringsforening eller specialforening)«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 5 træder i kraft 1. august 2002.

§ 3

§ 3 i lov nr. 348 af 9. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge finder anvendelse på kredsen af personer og virksomheder, som nævnt i den foreslåede § 1, stk. 2, nr. 1-4 og 6, jf. denne lovs § 1, nr. 2, fra den 1. august 2002.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Forslaget er et led i Regeringens anti-terrorlovpakke, der indeholder initiativer til bekæmpelse af terrorisme indenfor Justitsministeriets, Indenrigsministeriets, Skatteministeriets og Økonomi- og Erhvervsministeriets ansvarsområder.

Med lovforslaget gennemføres ændringer med henblik på at opfylde forpligtelserne i FN-konventionen af 9. december 1999 til bekæmpelse af finansiering af terrorisme samt FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 af 28. september 2001 om bekæmpelse af terrorisme. Dette bevirker, at der indføres foranstaltninger med henblik på at forhindre, at der stilles midler til rådighed for terrororganisationer m.v., også når der er tale om lovligt optjente midler (sortvask af penge).

Endvidere gennemføres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge.

På den baggrund foreslås det at udvide hvidvaskloven, således at bl.a. revisorer, ejendomsmæglere og advokater også omfattes af indberetningspligten. Endvidere omfattes detailhandlen i et vist omfang. Indberetningspligten gælder dog af hensyn til klienternes retssikkerhed ikke advokater, når disse bistår klienter i forbindelse med retssager.

Endelig gennemføres Rådet for Den Europæiske Unions (ECOFIN/Retlig og Indre Anliggender) konklusioner om at følge anbefalingerne fra Financial Action Task Force vedrørende usamarbejdsvillige lande i forbindelse med bekæmpelse af hvidvaskning af penge. FATF anbefaler, at der skal indføres en systematisk indberetningspligt om transaktioner for de usamarbejdsvillige lande. Lovforslaget gennemfører derudover anbefalinger fra FATF, der er udarbejdet som følge af terrorangrebene den 11. september 2001. Anbefalingerne indeholder bl.a. foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme.

Endelig indeholder forslaget bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets (ECOFIN) forordning nr. 1338/2001 til fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri samt forordning nr. 1339/2001, der udvider bestemmelserne i 1398/2001 til også at gælde for EU-lande udenfor euroen. Der indføres således en pligt for kreditinstitutter m.v. til at tage mønter og sedler ud af omløb, hvis der er tilstrækkelig grund til at tro, at de er falske samt at overgive dem til politiet. Derudover indeholder lovforslaget en bestemmelse, hvorefter kreditinstitutterne pålægges bøde ved manglende overgivelse til politiet.

Bekæmpelse af finansiering af terrorisme

Danmark har underskrevet FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme den 25. september 2001. I følge FN-konventionen pålægges pengeinstitutterne en forpligtelse til at indberette til de kompetente myndigheder alle komplicerede og usædvanlige store transaktioner og usædvanlige transaktionsmønstre, som ikke har noget tilsyneladende økonomisk eller lovligt formål.

Endvidere er der i henhold til FN's Sikkerhedsråds anti-terror resolution (1373) pligt til, at staterne forbyder, at der stilles finansielle midler til rådighed til fordel for personer, som begår eller har til hensigt at begå eller deltaget i udførelsen af terrorhandlinger.

De tilfælde, hvor terrorisme finansieres på baggrund af midler, der er fremkommet ulovligt, er i dag omfattet af hvidvaskreglerne. Der er således indberetningspligt i forbindelse med sådanne transaktioner for pengeinstitutterne og de øvrige virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven. Med lovforslaget udvides indberetningspligten, således at der også skal foretages indberetning, når der er mistanke om, at lovlige midler formidles til terrorvirksomhed (sortvaskning). I modsætning til de situationer, hvor der er mistanke om hvidvask, må der kun gennemføres transaktioner fra den aktuelle konto eller person efter aftale med politiet.

Udvidelse af personkredsen

Endvidere gennemføres dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge. I forslaget udvides direktivets anvendelsesområde, således at indberetningspligten også vil omfatte bl.a. revisorer, ejendomsmæglere, forsikringsmæglere og advokater, pengeoverførselsvirksomheder, pengetransportfirmaer og vekselkontorer. Derudover omfattes detailhandlen af indberetningspligten på den måde, at forhandlere af genstande, hvis beløbet, der omsættes, er på 15.000 EUR eller derover, (dvs. ca. 90.000 kr. før moms og ca. 110.000 kr. efter moms) og der betales med kontanter. Reglen gælder f.eks. kunsthandlere og guldsmede. Disse og deres ansatte vil for fremtiden være pligtige til at indrapportere mistanke om hvidvask og finansiering af terrorisme til politiet. Advokater, der bistår klienter i retssager, er dog undtaget for anmeldelsespligten, både før, under og efter en retssag. Undtagelsen gælder i visse situationer tilsvarende revisorer.

Usamarbejdsvillige lande

Rådet (ECOFIN/Retlig og Indre Anliggender) vedtog den 17. oktober 2000 konklusioner, der støttede, at der blev udvist særlig agtpågivenhed og vilje til at indlede en konstruktiv dialog med de lande, som Financial Action Task Force (FATF) havde udpeget som usamarbejdsvillige med hensyn til en effektiv bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

FATF er et mellemstatsligt samarbejde, etableret i 1989 på initiativ af G7-landene, hvis formål er at udvikle og fremskynde tiltag mod hvidvaskning af penge. Danmark har sammen med de øvrige nuværende EU-lande været medlem af samarbejdet siden etableringen.

Rådet fandt, at man et år efter offentliggørelsen af FATFs liste over lande og territorier, der ikke vil samarbejde, dvs. juni 2001, burde overveje, hvilke passende modforanstaltninger der bør tages, hvis et usamarbejdsvilligt land eller territorium ikke reagerer eller gennemfører de reformer, der er nødvendige for at deltage endnu mere effektivt i den internationale bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

Rådet forpligtede sig i sine konklusioner til, sammen og ufortøvet, at bringe de af FATF fastlagte modforanstaltninger i anvendelse. I følge FATFs foranstaltninger forpligtes de finansielle institutioner til systematisk at indgive oplysninger til den kompetente oplysningsenhed om deres finansielle transaktioner med det pågældende land eller territorium. Det forby-

des desuden fysiske og juridiske personer, der er etableret eller registreret i disse lande eller territorier, at åbne konto i et pengeinstitut i EU, medmindre de forelægger et gyldigt dokument, der muliggør identifikation af kontohaveren eller den, der har adgang til kontoen. Endelig kan der, i de alvorligste tilfælde, indføres betingelser for eller begrænsninger af de finansielle transaktioner med de usamarbejdsvillige lande. Med lovforslaget indføres alene forpligtelsen til at indberette transaktioner med de pågældende lande.

Konklusionerne slår fast, at medlemslandene i givet fald skal ændre deres lovgivning i overensstemmelse med ovennævnte.

Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge fastsætter, at de af loven omfattede fysiske personer eller finansielle virksomheder, skal undersøge en transaktion, såfremt der er mistanke om, at transaktionen har tilknytning til hvidvaskning af penge. Kan mistanken ikke afkræftes, skal transaktionen som udgangspunkt sættes i stå, indtil politiet er underrettet.

Den gældende lov giver derimod ikke mulighed for fastsættelse af en systematisk underretningspligt til politiet uafhængig af kravet om mistanke om transaktionens tilknytning til hvidvaskning. Loven giver heller ikke mulighed for at rette underretningskravet mod transaktioner med specifikke lande, udvalgt af FATF som usamarbejdsvillige.

FATFs modforanstaltning om identifikationskrav over for fysiske eller juridiske personer, etableret eller registreret i et usamarbejdsvilligt land, vurderes derimod opfyldt i den gældende lovgivning.

Lovforslaget indeholder på den baggrund en bestemmelse om, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligt om finansielle transaktioner med usamarbejdsvillige lande i forbindelse med bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

Anbefalinger i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme

Efter terrorangrebene i USA den 11. september 2001 har FATF udarbejdet et sæt af 8 særlige anbefalinger, der supplerer de eksisterende 40 anbefalinger. De 8 nye anbefalinger er et led i den internationale bekæmpelse af terrorisme, herunder finansieringen af terrorisme. Anbefalingerne går bl.a. på at ratificere og gennemføre FN's anti-terror initiativer, at indefryse terroristers aktiver, at indberette mistænkelige transaktioner i relation til terrorisme samt at udvide anvendelsesområdet for foranstaltninger mod hvidvaskning af penge samt finansiering af terrorisme til også at

omfatte alternative betalingssystemer og trådløse betalingsoverførsler.

Lovforslaget er, som nævnt, en del af anti-terrorpakken, og indeholder en indberetningspligt i forbindelse med mistanke om, at transaktioner har tilknytning til terrororganisationer m.v., således at bekæmpelsen af finansiering af terrorisme bliver effektiv. Ved mistanke om, at en transaktion har tilknytning til finansiering af terrorisme, må transaktionen kun gennemføres efter aftale med politiet.

Med lovforslaget opfyldes de anbefalinger fra FATF, som ligger indenfor Økonomi- og Erhvervsministeriets ressortområde. Det vil sige, at anbefalingerne om, at der skal ske indberetning af mistænkelige transaktioner i relation til terrorisme samt indefrysning af terroristers aktiver er indeholdt i nærværende lovforslag. Indefrysning af terrormidler skal ses i sammenhæng med andre initiativer til bekæmpelse af terrorisme indenfor bl.a. Justitsministeriets og Skatteministeriets områder, da bestemmelsen i forslaget til ændring af hvidvaskloven ikke alene kan opfylde FATF-anbefalingen. Anbefalingen opfyldes ved den foreslåede samlede anti-terrorpakke.

Endvidere er FATF's anbefaling om at udvide anvendelsesområdet til også at omfatte alternative betalingssystemer og trådløse betalingsoverførsler af indberetningspligten, indeholdt i lovforslaget. På baggrund af FATF's anbefalinger indføres med lovforslaget en bestemmelse, der pålægger de finansielle virksomheder og andre, der driver betalingsoverførselsvirksomhed, en pligt til at sørge for, at virksomheden til enhver tid kan identificere afsender ved betalingsoverførsler.

Da baggrunden for de foreslåede bestemmelser om indberetningspligten, og om at transaktionen kun må gennemføres efter aftale med politiet, er initiativerne i FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme samt FN's anti-terror resolution, er FATF-anbefalingen om at gennemføre FN's anti-terror initiativer derfor også opfyldt.

Foranstaltninger til beskyttelse mod falskmøntneri

Rådet har den 28. juni 2001 vedtaget forordning nr. 1338/2001 til fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri samt forordning 1339/2001, der udvider bestemmelserne i 1338/2001.

Forordningen forpligter bl.a. kreditinstitutter samt andre institutter, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter i forskellig valuta, til at tage alle eurosedler og euromønter, som de ved eller har tilstrækkelig grund

til at tro er falske, ud af omløb. Sedlerne og mønterne skal straks overgives til de kompetente nationale myndigheder. Derudover indeholder forordningen en forpligtelse for medlemsstaterne til at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de pågældende institutter, der undlader at overholde deres forpligtelser, kan pålægges sanktioner.

Overtrædelse af forpligtelsen til at tage falske penge ud af omløb vurderes at være omfattet af bestemmelserne i straffelovens §§ 166-170 om forbrydelser vedrørende penge. Derimod findes der ikke i dansk ret en bestemmelse, som forpligter de pågældende institutter til straks at overgive sedler og mønter til de kompetente nationale myndigheder, når der er tilstrækkelig grund til at tro, at de er falske. Lovforslaget indeholder på den baggrund en sådan bestemmelse.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes ikke på nuværende tidspunkt at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Det kan dog medføre mindre økonomiske og administrative byrder for indberetningsmyndigheden, hvis antallet af usamarbejdsvillige lande på FATFs liste, som der er indledt sanktioner mod, øges og som følge af, at anvendelsesområdet for hvidvaskreglerne udvides.

Erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet er under vurdering i et fokuspanel i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens regi. Resultaterne heraf vil hurtigst muligt blive fremsendt til Erhvervsudvalget.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge.

I henhold til artikel 15 i Rådets direktiv af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelsen af det finansielle system til hvidvaskning af penge kan medlemsstaterne vedtage eller opretholde strengere bestemmelser end fastsat i direktivet for at forhindre hvidvaskning af penge. EuropaKommissio-

nen har i henhold til direktivets artikel 13 nedsat et kontaktudvalg, der har til opgave blandt andet at lette samrådet mellem medlemsstaterne med hensyn til de strengere eller supplerende betingelser og forpligtelser, som de indfører på nationalt plan.

Lovforslaget gennemfører endelig Rådets forordning 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, samt forordning 1339/2001, der udvider bestemmelserne i 1338/2001 til også at gælde for EU-lande udenfor euroen, herunder Danmark.

Høring

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer: Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Auktionslederforeningen Den Danske Børsmæglerforening, Centralforeningen for Danske Assurandører, Danmarks Automobilforhandler Forening, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk AMP, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Finansieringsselskabers Forening, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Den Danske Aktuarforening, Dansk Gallerisammenslutning, Den Danske Finansanalyti-

kerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Danske Handelskammer, Erhvervenes Skatsekretariat, Erhvervsankenævnet, Finansforbundet, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Finansministeriet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Fondsrådet, Foreningen af FirmaPensionskasser, Foreningen af J.A.K. Andelskasser, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen i Danmark, Forsikringsmæglerernes Brancheforening, Håndværksrådet, InvesteringForeningsRådet, Justitsministeriet, KommuneKredit, Kulturministeriet, Kunsthandlerforeningen af 1943, Københavns Fondsbørs A/S, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landsforeningen af beskikkede advokater, Lokale Pengeinstitutter, Post Danmark, Præsidenterne for Københavns Byret og for retterne i Odense, Århus, Aalborg og Roskilde, Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Datatilsynet, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Skatteministeriet, Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Udenrigsministeriet, Værdipapircentralen A/S og Western Union.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen.	Lovforslaget forventes at kunne medføre begrænsede merudgifter for indberetningsmyndigheden.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen.	Lovforslaget forventes at kunne medføre mindre administrative konsekvenser for indberetningsmyndigheden.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Fokuspanel.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Fokuspanel.
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget gennemføres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge. Derudover gennemføres Rådets forordninger nr. 1338/2001 og 1339/2001 vedr. beskyttelse af euroen mod falskmøntneri.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Da lovforslaget indebærer et udvidet anvendelsesområde for den gældende lov til udover forebyggelse af hvidvask også at omfatte forebyggelse mod finansiering af terrorisme, foreslås dette afspejlet i lovens titel.

Til nr. 2

Bestemmelsen gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, FN-konventionen til Bekæmpelse af Finansiering af Terrorismen 1999, og FNs Sikkerhedsrådsresolution nr. 1373 af 28. september 2001 samt FATF-anbefalinger mod terrorismefinansiering vedtaget på ekstraordinært plenarmøde i Washington den 29. og 30. oktober 2001. Ved gennemførelsen af de nævnte FN-instrumenter opfyldes den første af de seneste FATF-anbefalinger mod terrorfinansiering.

Forslaget medfører, at personkredsen, som har en indberetningspligt efter loven, udvides. Herefter vil også revisorer, ejendomsmæglere, advokater samt visse dele af detailhandlen være omfattet.

Andre personer eller virksomheder, som mod særskilt vederlag tilbyder tilsvarende ydelser som revisorer, ejendomsmæglere og advokater er ligeledes medtaget i lovforslaget. Dette er i overensstemmelse med formålet i direktivet, som tager udgangspunkt i ydelsen fremfor erhvervet.

Det er fundet hensigtsmæssigt med en opstilling af områder, som advokater beskæftiger sig med, hvor de kan blive involveret i hvidvaskning, og hvor indberetningspligten ikke kompromitterer klientens retssikkerhed. Da der indenfor rådgivningsvirksomhed til stadighed sker en brancheglidning mellem de enkelte rådgivningstyper, er anden forretningsmæssig rådgivning også medtaget i opregningen af de forretningsområder, hvor advokater er indberetningspligtige. Dette er gjort med henblik på at stille de forskellige indberetningspligtige rådgivergrupper ens i det omfang, de leverer parallelle ydelser. På denne måde afgrænses området, hvor advokaten repræsenterer sin klient i forbindelse med en retssag. Advokater, som bistår klienter i forbindelse med retssager, er undtaget fra pligten både før, under og efter retssagen. Revisorer eller en anden person omfattet af § 1, stk. 2, nr. 1-4 og 6, der bistår advokater i forbindelse med retssager, er undtaget i samme omfang som den advokat, re-

visoren eller de andre omfattede personer bistår. »Husadvokater« og andre virksomhedsinterne rådgivere omfattes ikke af loven, da der skal være tale om ydelser mod særskilt vederlag. Baggrunden er, at det ikke er hensigtsmæssigt at pålægge ansatte i en virksomhed pligt til at anmelde denne virksomhed til politiet. Indberetningspligten påhviler den personkreds, som via sine arbejdsopgaver har en potentiel mulighed for, at der opstår mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering. Ansvar påhviler således ikke virksomheden som sådan, ligesom andre ansatte, der ikke er i kontakt med enkelttransaktioner, hvor mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering kan opstå, alt andet lige, ikke vil blive berørt af indberetningspligten. Det drejer sig f.eks. om ansatte med administrative opgaver. Risikoen for kontakt med midler, der enten skal hvidvaskes eller skal finansiere terrorisme, er bl.a. til stede for advokater i forbindelse med håndtering af klientmidler på klientkonti. Advokatbranchen har allerede i dag etiske regler vedrørende bl.a. klientkonti, som advokater bør efterleve.

Da loven foreskriver indberetningspligt for andre rådgivningsgrupper, er det valgt også at lade forsikringsmæglere være omfattet af samme indberetningspligt.

Endvidere foreslås forhandlere af formuegoder samt auktionsholdere omfattet af loven, når den solgte genstand betales med kontanter og med et beløb over 15.000 EUR svarende til ca. 90.000 kr. før moms og ca. 110.000 kr. efter moms.

Den foreslåede § 1, stk. 2, nr. 5, omfatter i princippet alle forhandlere af formuegoder indenfor beløbsstørrelsen. De facto vil indberetningspligten dog indskrænkes til at omfatte forhandlere af formuegoder på et vist prisniveau.

Endelig foreslås virksomheder, der er omfattet af lov om postvirksomhed, erhvervsområde driver virksomhed med overførsel af penge og andre værdier, eller erhvervsområde driver pengetransportvirksomhed delvist omfattet af loven for så vidt angår kravene om identifikation, indberetningspligt og opbevaring af materiale i 5 år. I forhold til postvirksomhed vil der være få tilfælde, hvor der kan opstå mistanke om hvidvaskning eller finansiering af terrorisme, da der er tale om lukkede forsendelser, hvor et potentielt »pengeflow« ikke er synligt. Imidlertid viser praksis allerede i dag, at der kan være tilfælde, hvor det vil være relevant at omfatte postvirksomhed af indberetningspligten. F.eks. kan der være tale om gentagne henvendelser om værdiforsendelser fra samme person. Almindelige postforsendelser kan også bruges til at sende midler over landegrænserne. Ved at give alle virk-

somheder, der erhvervsmæssigt overfører penge og andre værdier en pligt til at indberette deres mistanke om hvidvask eller finansiering af terror, opfyldes forpligtelsen i henhold til FATF-anbefaling nr. 6. Af denne anbefaling følger en forpligtelse for medlemslandene til at underlægge alle betalingsformidlere en registrering. På denne måde sikres det, at betalingsformidlere uden for den finansielle sektor og de såkaldte underground banking systems/eller hawala-betalingsformidlere samt andre pengeoverførselsvirksomheder underlægges ens vilkår i forhold til indberetningspligt. (Underground banking systems/hawalas er uformelle pengetransaktionsfirmaer, som især har deres udbredelse i de mellemøstlige lande og Asien).

Det følger direkte af direktivteksten, at også vekselkontorer skal være omfattet af anmeldelsespligten.

I henhold til FATF-anbefaling nr. 6 skal alle virksomheder, som overfører penge og andre værdier, registreres. Registreringsmyndigheden er Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet. Virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet skal ikke registreres andre steder. I øvrigt henvises til bemærkningerne under nr. 2.

Til nr. 3

Bestemmelsen er en henvisning til definitionen af terrorisme, som foreslås i § 114 i straffeloven, og som justitsministeren forventer at fremsætte december 2001 som led i anti-terrorlovpakken. Denne bestemmelse kan tidligst træde i kraft samtidig med, at der indsættes en definition af terrorisme i straffeloven.

Til nr. 4

Forslaget er en følge af, at der foreslås indført to nye bestemmelser, jf. forslagens nr. 13.

Til nr. 5

Med forslaget vil loven få et ganske bredt anvendelsesområde med krav til såvel uddannelse af medarbejdere, udarbejdelse af interne forretningsgange mv. Dette krav vil være for omfattende for virksomheder samt enkeltpersoner, der ikke i forvejen er underlagt kravene i den finansielle lovgivning, og som ikke i øvrigt har behov for at opbygge et større administrativt beredskab.

For virksomheder omfattet af den foreslåede § 1, stk. 2, nr. 5 og for virksomheder omfattet af § 1, stk. 3, vurderes det at være tilstrækkeligt, at virksomheden sørger for, at deres eventuelle ansatte kender de pligter, som følger af denne lov. Det er særligt kravet om identificering af kunder, opbevaring af kundeoplysninger og indberetning af mistanke til politiet. Der er allerede i dag praksis for i forbindelse med detailhand-

lens køb af varer at være opmærksom på, hvem og hvad der handles med. Med lovforslaget udvides dette til også at omfatte salgssituationen med hensyn til identificering af kunder, når en genstand omsættes for et beløb på 15.000 EUR eller derover, og der betales kontant. Virksomheden vælger således selv formen, der f.eks. kan være interne retningslinier eller mundtlig information.

De virksomheder og personer, der er omfattet af § 1, stk. 2, nr. 1-4 og nr. 6, har normalt et mere indgående kendskab til den pågældende kunde og dennes forhold og må antages at komme i besiddelse af betydeligt flere oplysninger end tilfældet med detailhandlen, hvor der alene er kontakt med kunden i forbindelse med en enkelt handel, og hvor der ikke udveksles mange oplysninger. Det antages, at revisorer, ejendomsrådgivere og advokater m.v. allerede har udførlige kontrolprocedurer og interne skriftlige retningslinjer, der uden stort besvær kan udbygges med henblik på at tage højde for reglerne i hvidvaskloven vedrørende indberetningspligt. Det er ikke hensigten, at der skal ske større ændringer af arbejdsrutiner m.v., men at de eksisterende forretningsgange og kontrolprocedurer udbygges, hvis de ikke allerede tager højde for reglerne i hvidvaskloven.

Det foreslås, at Økonomi- og Erhvervsministeriet fastsætter nærmere regler om kontrol, forretningsgange, uddannelse m.v. for virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 2, nr. 1-4 og 6 efter drøftelse med de involverede brancheorganisationer.

Til nr. 6

Bestemmelsen er en følge af FATF-anbefaling nr. 7 mod finansiering af terrorisme. Anbefalingen går på, at der skal være skærpede krav til registrering af indbetalerens identitet i forbindelse med trådløse betalinger. Således er virksomheder, der formidler betalinger, forpligtede til at sikre, at det hele tiden er muligt at identificere afsender ved en pengetransaktion, der sker elektronisk. Oplysningerne om indbetalerens identitet skal følge indbetalingen, også når beløbet gennemløber flere transaktioner. Når der henvises til, at oplysningerne om afsenderen skal være meningsfulde, dækker dette over, at afsenderen ikke må betegnes som noget, hvor det er åbenlyst, at der er givet forkerte oplysninger. Manglende oplysninger om identiteten på en afsender skal betragtes som mistænkelig af betalingsformidleren.

Pligten påhviler alle virksomheder, der foretager eller tilbyder betalingsformidling som tjenesteydelse. Pligten er således ikke alene møntet på bestemte typer

F. t. l. vedr. forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge

af virksomheder, f.eks. pengeoverførselsbureauer eller pengeinstitutter.

Til nr. 7

Forslaget er en følge af, at der foreslås indført et nyt stk. 2, jf. nr. 7.

Til nr. 8 og 9

Forslaget er en følge af, at lovens anvendelsesområde foreslås udvidet til også at omfatte finansiering af terrorisme.

Til nr. 10

Efter den gældende lov skal kunder, som selv er finansielle foretagender, ikke opfylde legitimationskravene. Da personkredsen i § 1 foreslås udvidet - herunder i overensstemmelse med det ændrede direktiv - præciseres det, at undtagelsen fra legitimationskravet stadig kun gælder finansielle foretagender.

Til nr. 11

Forslaget er en følge af, at der foreslås indført en ny § 10 a, jf. forslaget nr. 13.

Til nr. 12

Forslaget er en følge af, at der er oprettet et hvidvasksektariat hos Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet. Sekretariatet var ikke oprettet, da den oprindelige hvidvasklov trådte i kraft i 1993.

Til nr. 13

Det foreslås, at lovens underretningskrav udvides til at omfatte pligt til indberetning af mistanke om transaktioner med relation til finansiering af terrorisme, jf. forslaget til en ny § 10 a. I modsætning til den gældende bestemmelse i lovens § 10 foreslås det, at transaktionen ikke skal kunne gennemføres uden aftale med politiet. Der vil således i praksis ske en form for indefrysning af midlerne i overensstemmelse med anbefalingerne i FN's resolution 1373 og FATF's anbefaling nr. 3.

Terrorisme finansieres i et vist omfang med udbytte fra kriminalitet, og underretning om mistanke er omfattet af den gældende hvidvasklov. Det er nødvendigt at begrænse § 10a yderligere, fordi det relevante i disse situationer ikke er at opdage terrorisme, men at forhindre finansiering af terrorisme.

Reglen vil i praksis indebære, at der foretages en indberetning til politiet ved mistanke om finansiering af terrorisme. Politiet vil herefter hurtigt tage stilling til, hvorvidt indefrysningen skal opretholdes.

Ved at give de af loven omfattede personer og virksomheder en pligt til indberetning af mistanke til po-

litiet opfyldes FATF-anbefaling nr. 4. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

På det ekstraordinære plenarmøde i FATF i Washington ultimo oktober 2001 blev FATF's mandat udvidet fra alene at vedrøre hvidvaskning til også at omfatte finansiering af terrorisme.

Det foreslås endvidere i forslaget til en ny § 10 b at give Finanstilsynet mulighed for at fastsætte nærmere regler om underretningspligt om finansielle transaktioner med usamarbejdsvillige lande som følge af samarbejdet i FATF. Endvidere foreslås det, at tilsidesættelse af underretningspligten kan straffes med bøde. Det er hensigten, at underretning skal ske systematisk, hvis transaktionen er sket med et usamarbejdsvilligt land, og at den således ikke skal bero på en mistanke om hvidvaskning af penge. Det er ikke hensigten, at underretningspligten skal være forbundet med krav om en nærmere undersøgelse af forholdet, herunder indhentelse af nærmere oplysninger.

Med lovforslaget sikres det, at der kan følges op på de modforanstaltninger, som FATF foreslår iværksat mod lande, der ikke vil samarbejde om bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

I forslaget stilles der ikke, som i den gældende lov, krav om mistanke til transaktionens tilknytning til hvidvaskning, og det er endvidere ikke hensigten, at de underretningspligtige skal undersøge de enkelte transaktioner, men blot konstatere, at transaktionen er med en fysisk eller juridisk person, etableret eller registreret i et land eller territorium, der er optaget på FATF's liste over usamarbejdsvillige lande eller territorier. Underretningen til politiet skal ske på dette grundlag.

På FATF's liste er der dels anført lande, som det er vedtaget at indføre sanktioner imod og dels lande, som der er observation med. Indberetningspligten omfatter alene de lande, som det er vedtaget at indføre sanktioner mod.

Listen over usamarbejdsvillige lande og territorier ændrer sig efterhånden, som de enkelte lande eller territorier får indført reformer, der gør det muligt for dem at deltage effektivt i det internationale samarbejde om bekæmpelse af hvidvaskning af penge. Landene og territorierne på FATF-listen er pr. september 2001 følgende: Cook Islands, Dominica, Ægypten, Guatemala, Grenada, Ungarn, Indonesien, Israel, Libanon, Marshall Islands, Myanmar, Nauru, Nigeria, Niue, Filippinerne, Rusland, St. Kitts and Nevis, St. Vincent and the Grenadines og Ukraine. Det er dog kun Nauru og Filippinerne, der er taget initiativ til at indføre sanktioner imod. Listen vil blive revurderet, ligesom modforanstaltninger skal overvejes iværksat mod de

lande og territorier, der ikke har reageret eller gennemført de nødvendige reformer.

Med lovforslaget er begrebet »finansielle transaktioner« anvendt fremfor »transaktion«, som anvendes i den gældende lov. Der er alene tale om en præcisering, hvorfor der ikke skal foretages en indskrænkende fortolkning af begrebet i forhold til de øvrige bestemmelser i loven.

Underretningspligtens omfang bør fastsættes efter en vurdering af nytteværdien, dvs. hvorvidt den administrative belastning, der følger af den systematiske indberetning står i forhold til formålet - bekæmpelse af hvidvaskning af penge. F.eks. bør transaktioner, som beror på danskeres brug af egne betalingskort i et land, der figurerer på FATF's liste, normalt undtages fra indberetningspligten. Den nærmere udmøntning af reglerne må dog afhænge af det indberetningsniveau, som fastsættes internationalt, herunder af de fortsatte drøftelser i FATF og EU-medlemsstaterne imellem.

Advokatsamfundet har i henhold til retsplejeloven en funktion som tilsyn i forhold til advokatbranchen. Advokatsamfundet har bl.a. tilsynet med klientkontomidler. Derfor foreslås det, at indberetning af mistanke om hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme for advokater sker til Advokatsamfundet, der efter en konkret vurdering indberetter videre til Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet. Der vil senere blive udarbejdet en evaluering af, hvordan denne indberetningspligt har fungeret i praksis.

Den 28. juni 2001 vedtog Rådet (ECOFIN) forordning nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, samt forordning 1339/2001, der udvider bestemmelserne i 1338/2001 til også at gælde for EU-lande uden for euroen, herunder Danmark.

Forordning 1338/2001 indeholder i artikel 6, stk. 1, bl.a. en forpligtelse for kreditinstitutter samt alle andre institutter, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder institutter, hvis aktivitet består i veksling af pengesedler og mønter i forskellig valuta, som f.eks. vekselkontorer, til at tage alle eurosedler og euromønter, som de ved eller har tilstrækkelig grund til at tro, er falske, ud af omløb. De overgiver dem straks til de kompetente nationale myndigheder.

Derudover indeholder forordningen i artikel 6, stk. 2, en forpligtelse til medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de pågældende institutter, der undlader at opfylde deres forpligtelser efter nævnte stykke, kan pålægges sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Overtrædelse af forpligtelsen til at tage falske penge ud af omløb må anses for omfattet af bestemmelserne i straffelovens §§ 166-170 om forbrydelser vedrørende penge.

En forpligtelse til straks at overgive sedler og mønter til de kompetente nationale myndigheder, hvis der er tilstrækkelig grund til at tro, at de er falske, findes derimod ikke i dansk ret. Det er fundet hensigtsmæssigt, at pligten til straks at overgive formodede falske sedler og mønter til politiet ikke blot omfatter euro, men en hvilken som helst valuta, herunder også danske kroner. Lovforslaget indeholder derfor en bestemmelse om, at kreditinstitutter m.v. straks skal tage sådanne sedler og mønter ud af omløb og overgive dem til politiet, samt en bestemmelse om, at overtrædelse af videregivelsesforpligtelsen straffes med bøde.

Indberetningen kan gives til enhver politikreds. Politiet sørger for videresendelsen til Rigspolitechefen med henblik på videre analyser.

Til nr. 14

I lighed med forslaget om, at virksomhedernes indberetningspligt udvides til at omfatte mistanke om finansiering af terrorisme, foreslås indført et tilsvarende krav for Finanstilsynet.

Til nr. 15

Forslaget er en følge af, at der foreslås indført to nye bestemmelser, jf. forslagens nr. 13.

Til nr. 16

I henhold til direktivet skal advokater undtages fra forpligtelsen til at indberette mistanke om hvidvask, når de repræsenterer en klient i forbindelse med en retssag. Hvis f.eks. en varetægtsfængslet person således anmoder sin advokat om at overføre penge for sig, og advokaten hermed får en mistanke om, at der er tale om hvidvask, vil han med henvisning til sin stilling ikke være forpligtet til at foretage en indberetning af transaktionen. Undtagelsen omfatter før, under og efter en retssag. Det er ikke muligt snævert at afgrænse, hvornår der er tale om en situation før en retssag. Det vil dog være nødvendigt, at det i løbet af samtalen med klienten klart må formodes, at der vil blive tale om en retssag, som advokater vil skulle varetage for klienten. En revisor eller anden person omfattet af § 1, stk. 2, nr. 1-4 og 6, som bistår en advokat i forbindelse med f. eks. en retssag, gives samme undtagelse fra forpligtelsen til at indberette mistanke om hvidvask. Dette sikrer således, at retssikkerheden for klienten kan bevares. Retssager adskiller sig bl.a. fra administrativ klagebehandling ved at være omfattet af retsplejelovens regler, hvori beskyttelsen af retssikkerhe-

den ligger. Begrænsningen i indberetningspligten foreslås derfor som hovedregel, på linie med direktivet, indskrænket til at omfatte egentlige retssager. Imidlertid opfattes Landsskatteretten i praksis nærmere som en domstol end en administrativ klageinstans. Da det endvidere er et eksplicit krav, at klageadgang for Landsskatteretten skal være udnyttet, før der kan anlægges sag for domstolene, foreslås det at medtage sager for Landsskatteretten i undtagelsen fra indberetningspligten.

Til nr. 17

Det foreslås, at manglende indberetning om mistanke om finansiering af terrorisme sanktioneres på samme måde som den gældende regel om manglende indberetning i forbindelse med mistanke om hvidvaskning af penge. Straf efter § 13 forudsætter, at der ikke er givet underretning i henhold til loven. Underretning til en politikreds, der videresender underretningen til Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, betragtes som en underretning, der opfylder lovens krav.

Den foreslåede formulering af stk. 2 svarer til den gængse formulering af juridiske personers strafansvar og er udelukkende redaktionel.

Endvidere foreslås det, at tilsidesættelse af underretningspligten efter Finanstilsynets forskrifter skal kunne straffes med bøde.

Til nr. 18

Forslaget gennemfører det ændrede hvidvaskdirektiv, hvor også investeringsforeninger, specialforeninger og kollektive investeringsordninger (i Danmark reguleret i lov om innovationsforeninger) nævnes som finansieringsinstitutter.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Lovtidende. § 1, nr. 5 foreslås sat i kraft 1. august 2002.

Til § 3

For at den udvidede personkreds skal have mulighed for at indrette sin virksomhed efter de procedurer, som følger af loven, og at procedurerne tilrettelægges så hensigtsmæssigt som muligt uden at påføre virksomhederne unødige, administrative byrder, foreslås det, at den nærmere udmøntning af krav til interne regler i den gældende lovs § 3, først træder i kraft for den udvidede kreds af personer og virksomheder på et senere tidspunkt.

Til § 4

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men kan sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som landsdelenes særlige forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 1. Denne lov finder anvendelse på følgende virksomheder:

- 1) fysiske personer eller kredit- og finansieringsinstitutter, der udøver en eller flere af de i bilag 1 nævnte aktiviteter som deres hovedaktivitet,
- 2) livsforsikringselskaber og pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed,
- 3) udenlandske kredit- og finansieringsinstitutter, der gennem en filial her i landet driver virksomhed efter nr. 1 og 2.

Lovforslaget

§ 1

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, jf. lov nr. 348 af 9. juni 1993, som ændret ved § 12 i lov nr. 1056 af 23. december 1998 og § 3 i lov nr. 295 af 2. maj 2000, foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel ændres til: »lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme«.

2. I § 1 indsættes som stk. 2-4:

»Stk. 2. Endvidere finder loven anvendelse på:

- 1) advokater når de
 - a) deltager med bistand eller udførelse af transaktioner for deres klienter i forbindelse med: køb og salg af fast ejendom eller virksomheder, forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver, åbning eller forvaltning af bank-, opsparrings- eller værdipapirkonti, tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af selskaber, oprettelse, drift eller ledelse af investeringsforeninger, selskaber eller lignende strukturer, anden forretningsmæssig rådgivning eller,
 - b) på deres klients vegne og for dennes regning foretager en finansiell transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom.
- 2) revisorer.
- 3) ejendomsmæglere.
- 4) forsikringsmæglere.
- 5) forhandlere af genstande samt auktionsholdere, hvis beløbet, der omsættes er på 15.000 EUR eller derover, og der betales med kontanter.
- 6) personer eller virksomheder, der mod betaling yder tilsvarende ydelser, som nævnt i pkt.1-4.

Gældende formulering

§ 2. Ved hvidvaskning af penge forstås i denne lov konvertering, overførsel, erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder eller fortidelse eller tilsløring af deres art, oprindelse, lokalisering, bevægelser og ejerforhold samt forsøg herpå eller medvirken hertil med viden eller formodning om, at formuegoderne stammer fra overtrædelse af straffeloven.

§ 3. De af § 1 omfattede virksomheder skal udarbejde skriftlige interne regler om betryggende kontrol- og kommunikationsprocedurer samt uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne, jf. §§ 4, 5, 6, 9 og 10.

Lovforslaget

Stk. 3. §§ 4-6, 9 og 10-10 b gælder endvidere for virksomheder, der:

- 1) er omfattet af lov om postvirksomhed,
- 2) erhvervsmæssigt driver virksomhed med overførsel af penge og andre værdier,
- 3) erhvervsmæssigt driver pengetransportvirksomhed,
- 4) er vekselkontorer.

Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 1, stk. 1 og 3, skal i det omfang, der udøves virksomhed med overførsel af penge og andre værdier, sørge for at lade sig registrere ved Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet for at kunne drive denne form for virksomhed. Dette gælder ikke virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet.«.

3. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Ved terrorisme skal i denne lov forstås terrorisme som defineret i straffelovens § 114.«.

4. I § 3 ændres »og 10« til: »og 10-10 b.«.

5. I § 3 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke virksomheder omfattet af § 1, stk. 2, nr. 5 og § 1, stk. 3. Virksomheder omfattet af 1. pkt. skal drage omsorg for, at deres ansatte er bekendte med de pligter, som fremgår af denne lov.

Stk. 3. Økonomi- og Erhvervsministeriet kan fastsætte nærmere regler om interne kontrolprocedurer og interne retningslinjer samt uddannelse af ansatte m.v. for de indberetningspligtige i henhold til § 1, stk. 2, nr. 1-4 og 6. «.

Gældende formulering

§ 4. De af § 1 omfattede virksomheder skal kræve, at deres kunder legitimerer sig, når der optages forretningsmæssig forbindelse med dem, herunder når der åbnes en konto eller et depot. Legitimationen skal omfatte navn, adresse, CPR- eller SE-nummer eller anden lignende dokumentation, hvis den pågældende ikke har CPR- eller SE-nummer.

Stk. 2. For fysiske eller juridiske personer, der ikke omfattes af stk. 1, gælder kravet om legitimation enhver transaktion på beløb svarende til modværdien af 15.000 ecu eller derover. Legitimationskravet gælder, uanset om transaktionen udføres i en eller i flere operationer, hvis der synes at være en indbyrdes forbindelse.

Stk. 3. Såfremt transaktionens størrelse ikke kendes på det tidspunkt, hvor den påbegyndes, skal der kræves legitimation, så snart virksomheden får formodning om, at der er tale om en transaktion af den i stk. 2 nævnte art.

Stk. 4. Uanset transaktionsbeløbets størrelse skal der kræves legitimation, når der er mistanke om, at transaktionen har tilknytning til hvidvaskning af penge.

§ 7. Legitimationskravene i §§ 4, 5 og 6 gælder ikke, når transaktionen gennemføres til en konto, hvis indehaver allerede er legitimeret, medmindre der er mistanke om, at transaktionen har tilknytning til hvidvaskning af penge.

§ 8. Er kunden en virksomhed omfattet af § 1 eller af direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, gælder legitimationskravene i §§ 4, 5 og 6 ikke.

Lovforslaget

6. I § 4 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Betalingsformidling, der foretages uden personlig kontakt mellem afsender og betalingsformidler, eller af en betalingsformidler, der ikke samtidigt er kontoførende institut for afsender skal i samtlige formidlingsled være ledsaget af oplysninger om afsender, jf. stk. 1. Betalingsformidleren er ansvarlig for, at oplysningerne om afsender er tilstrækkelige og meningsfulde.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

7. I § 4, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

8. I § 4, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, indsættes efter 1. pkt.: »eller finansiering af terrorisme.«.

9. I § 7 indsættes efter »hvidvaskning af penge«: »eller finansiering af terrorisme.«.

10. I § 8 ændres »§ 1« til: »§ 1, stk. 1.«.

Gældende formulering

§ 10. Såfremt der er mistanke om, at en transaktion har tilknytning til hvidvaskning af penge, skal virksomheden undersøge den nærmere.

Stk. 2. Såfremt mistanken ikke kan afkræftes, skal transaktionen sættes i bero, indtil politiet er underrettet. I tilfælde, hvor det ikke forekommer muligt at undlade at gennemføre transaktionen eller en sådan undladelse synes at kunne hindre retsforfølgning af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvaskningstransaktion, underrettes politiet umiddelbart efter gennemførelsen.

Stk. 3. Politiet kan forlange de oplysninger, der er nødvendige i sagen, i henhold til retsplejeloovens regler.

Lovforslaget

11. I § 10, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »gennemførelsen«: »jf. dog § 10 a.«.

12. I § 10, stk. 2, og § 11, ændres »politiet« til: »Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet«.

13. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Såfremt der er mistanke om, at en transaktion har eller har haft tilknytning til finansiering af terrorisme, skal virksomheden undersøge transaktionen nærmere. Såfremt mistanken ikke kan afkræftes, skal Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet underrettes. Der må kun gennemføres transaktioner fra den aktuelle konto eller person efter aftale med statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet.

Stk. 2. Politiet kan forlange de oplysninger, der er nødvendige i sagen, i henhold til retsplejeloovens regler.

§ 10 b. Finanstilsynet kan, når det følger af Financial Action Task Force's anbefalinger, fastsætte nærmere regler om de i § 1 nævnte fysiske og juridiske personers systematiske underretningspligt til Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet om finansielle transaktioner med usamarbejdsvillige lande i forbindelse med bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Det kan i den forbindelse fastsættes, at indberetningspligten skal ske systematisk, og uden at der foreligger mistanke.

»§ 10 c. Medlemmer af Advokatsamfundet kan foretage indberetning om mistanke, som nævnt i §§ 10-10b, til sekretariatet for Advokatsamfundet, der videregiver indberetning til Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet efter en konkret vurdering.

Gældende formulering

§ 11. Såfremt Finanstilsynet får kendskab til forhold, der formodes at have tilknytning til hvidvaskning af penge, underretter tilsynet politiet herom.

§ 12. Virksomhedens ansatte og ledelsen samt revisorer eller andre, der udfører særlige hverv for virksomheden, er forpligtet til at hemmeligholde, at der er givet politiet oplysninger eller er iværksat en undersøgelse om hvidvaskning af penge.

Stk. 2. Oplysninger, der i god tro gives til politiet i medfør af §§ 10 og 11, anses ikke som et brud på den tavshedspligt, der er fastsat i lovgivning eller i medfør af lov eller i henhold til kontrakt. Videregivelse af sådanne oplysninger påfører ikke virksomheden, dens ansatte eller medlemmer af dens ledelse nogen form for ansvar.

Stk. 3. Tilsynslovgivningens særlige bestemmelser om tavshedspligt gælder for de i Finanstilsynet ansatte og eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne.

§ 13. Overtrædelse af §§ 3, 4, § 5, stk. 2, § 6, § 9, § 10, stk. 2, § 12, stk. 1, og undladelse af at opfylde politiets krav efter § 10, stk. 3, straffes med bøde.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Lovforslaget

§ 10 d. Kreditinstitutter samt andre institutter, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder institutter, hvis aktivitet består i veksling af pengesedler og mønter i forskellig valuta, har pligt til at tage alle sedler og mønter, som de ved eller har tilstrækkelig grund til at tro er falske, ud af omløb. De overgiver den straks til politiet.«.

14. I § 11 indsættes efter »hvidvaskning af penge«: »eller finansiering af terrorisme«.

15. I § 12, *stk. 2*, ændres »§§ 10 og 11« til: »§§ 10-11.«.

16. I § 12 indsættes efter *stk. 2* som nye stykker:
»*Stk. 3.* Advokater er, når de repræsenterer en klient før, under og efter en retssag, undtaget for pligten til indberetning af oplysninger i henhold til denne lov.

Stk. 4. Revisorer og andre indberetningspligtige i henhold til § 1, *stk. 2*, nr. 1-4 og 6 er, når de bistår en advokat før, under og efter en retssag undtaget for pligten til indberetning af oplysninger i samme omfang som den advokat, der bistås jf. *stk. 3*. «.

Stk. 5. *Stk. 3* og 4 gælder endvidere sager, der føres i Landsskatteretten.«.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 6*.

17. § 13 affattes således:

»**§ 13.** Overtrædelse af § 1, *stk. 4*, §§ 3-4, § 5, *stk. 2*, § 6, § 9, § 10, *stk. 2*, § 10 a, § 10 d, 2. pkt. og § 12 *stk. 1*, samt undladelse af at opfylde politiets krav efter § 10, *stk. 3*, straffes med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes af Finanstilsynet i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«.

*Gældende formulering***Bilag 1**

- 1) Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler.
- 2) Udlånsvirksomhed, herunder bl.a. – forbrugerkreditter - realkreditlån – factoring - handelskreditter (inkl. forfæitering).
- 3) Finansiell leasing.
- 4) Betalingsformidling.
- 5) Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks, bankveksler).
- 6) Sikkerhedsstillelse og garantier.
- 7) Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende:
 - a) Pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser m.v.)
 - b) Valutamarkedet
 - c) Finansielle futures og optioner
 - d) Valuta- og renteinstrumenter
 - e) Værdipapirer
- 8) Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed.
- 9) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder.
- 10) Money broking.
- 11) Porteføljeadministration og –rådgivning.
- 12) Opbevaring og forvaltning af værdipapirer.
- 13) Boksudlejning.

Lovforslaget

18. I bilag 1 indsættes som nyt nummer:

- »14. Investeringsinstitutter (investeringsforening eller specialforening)«

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/.../EF
af ..
om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF
om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til
hvidvaskning af penge**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum, samt artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²⁾

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³⁾

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 18. september 2001, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Direktiv 91/308/EØF⁵⁾, i det følgende benævnt »direktivet«, bør som et af de vigtigste internationale instrumenter i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge ajourføres i tråd med Kommissionens konklusioner og de ønsker, som Europa-Parlamentet og medlemsstaterne har givet udtryk for. Direktivet bør i denne henseende ikke blot afspejle bedste internationale praksis på området, men også fortsat sætte en høj standard for beskyttelsen af den finansielle sektor og andre sårbare erhverv over for de skadelige virkninger af udbytte hidrørende fra kriminalitet.

(2) Den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) tillader medlemmerne at træffe foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte den offentlige moral, og at træffe foranstaltninger af forsigtighedshensyn, herunder for at sikre det finansielle systems stabilitet og integritet. Sådanne foranstaltninger bør ikke indebære restriktioner, der er mere vidtgående, end det er nødvendigt for at virkeliggøre disse målsætninger.

(3) Det er ikke udtrykkeligt fastlagt i direktivet, til hvilken medlemsstats myndigheder filialer af kredit- og finansieringsinstitutter med ho-

vedsæde i en anden medlemsstat skal indberette mistænkelige transaktioner, ej heller hvilken medlemsstats myndigheder, der er ansvarlige for, at sådanne filialer overholder direktivet. Myndighederne i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, bør modtage sådanne indberetninger og udøve ovennævnte ansvar.

(4) Denne ansvarsfordeling bør tydeligt fremgå af direktivet gennem en ændring af definitionen på begreberne »kreditinstitut« og »finansieringsinstitut«.

(5) Europa-Parlamentet har udtrykt bekymring over, at virksomhed som vekselkontorer (»bureaux de change«) og pengeoverførselstjenester (money remittance offices) er sårbare over for hvidvaskning af penge. Sådanne virksomheder burde allerede være omfattet af anvendelsesområdet for direktivet. For at fjerne enhver tvivl på området bør det tydeligt bekræftes i direktivet, at sådan virksomhed er omfattet.

(6) For at sikre en så fuldstændig dækning af den finansielle sektor som muligt bør det ligeledes gøres klart, at direktivet finder anvendelse på investeringsselskaber som defineret i Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer⁶⁾.

(7) I henhold til direktivet er medlemsstaterne kun forpligtet til at bekæmpe hvidvaskning af udbytte, der stammer fra narkotikaforbrydelser. Der har i de seneste år været en tendens til at definere begrebet hvidvaskning af penge på grundlag af en bredere vifte af forudgående eller underliggende lovovertredelser, hvilket blandt andet afspejles i ajourføringen i 1996 af de 40 rekommandationer fra Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF), som er det førende internationale organ til bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

(8) En bredere vifte af prædikatorforbrydelser fremmer indberetningen af mistænkelige transaktioner og det internationale samarbejde på

området. Direktivet bør derfor ajourføres i denne henseende.

(9) Ved Rådets fælles aktion 98/699/RIA af 3. december 1998 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold⁷⁾ enedes medlemsstaterne om at lade alle alvorlige lovovertrædelser, som defineret i den fælles aktion, være prædikatorbrydelser med det formål at gøre hvidvaskning af penge strafbart.

(10) Navnlig er bekæmpelsen af organiseret kriminalitet nært forbundet med bekæmpelsen af hvidvaskning af penge. Listen over prædikatorbrydelser bør derfor tilpasses for at tage højde herfor.

(11) Direktivet indeholder en række forpligtelser, navnlig om indberetning af mistænkelige transaktioner. Det vil være mere hensigtsmæssigt og i tråd med filosofien bag handlingsplanen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet udarbejdet af Gruppen på Højt Plan⁸⁾, at forbuddet mod hvidvaskning af penge i direktivet udvides.

(12) Rådet vedtog den 21. december 1998 fælles aktion 98/733/RIA om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater⁹⁾. Denne fælles aktion afspejler en konsensus blandt medlemsstaterne om behovet for fælles tiltag på området.

(13) I de enkelte medlemsstater bliver mistænkelige transaktioner i overensstemmelse med direktivet indberettet af den finansielle sektor, og navnlig af kreditinstitutterne. Det kan konstateres, at den skærpede kontrol i den finansielle sektor har foranlediget personer, der ønsker at hvidvaske penge, til at søge andre metoder til at tilsløre oprindelsen af økonomisk udbytte fra kriminelle handlinger.

(14) Der er en tendens til øget hvidvaskning af penge gennem den ikke-finansielle sektor. Dette bekræftes af FATF's undersøgelse af hvidvaskningsteknikker og -typologier.

(15) Forpligtelserne i henhold til direktivet med hensyn til kundeidentifikation, opbevaring af dokumentation og indberetning af mistænkelige transaktioner bør udvides til også at omfatte en begrænset række aktiviteter og erhverv, som har vist sig sårbare i forbindelse med hvidvaskning af penge.

(16) Notarer og selvstændige inden for de juridiske erhverv, som defineret af medlemsstaterne, bør underlægges direktivets bestemmelser,

når de deltager i finansielle eller selskabsretlige transaktioner, herunder rådgiver om skatteforhold, hvor der er størst risiko for, at disse faggruppers ydelser misbruges til at hvidvaske udbytte fra kriminel virksomhed.

(17) Når selvstændige medlemmer af erhverv, der yder juridisk rådgivning, som er retligt anerkendte og underkastet retligt tilsyn, som f.eks. advokater, undersøger en klients retsstilling eller repræsenterer en klient i retssager, vil det imidlertid ikke være hensigtsmæssigt, at disse i henhold til direktivet for så vidt angår disse aktiviteter forpligtes til at indberette mistanke om hvidvaskning af penge. Der må ikke være nogen forpligtelse til at indberette oplysninger, der er modtaget før, under eller efter en retssag eller i forbindelse med vurderingen af en klients retsstilling. Juridisk rådgivning er således fortsat omfattet af tavshedspligt, medmindre den juridiske rådgiver deltager i hvidvaskningsaktiviteter, den juridiske rådgivning ydes med henblik på hvidvaskning af penge, eller advokaten ved, at klienten søger juridisk rådgivning med henblik på hvidvaskning af penge.

(18) Tjenesteydelser, der er direkte sammenlignelige, og som præsteres af de faggrupper, der er omfattet af direktivet, bør behandles på samme måde. For at beskytte de rettigheder, der er fastsat i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMK) og i traktaten om Den Europæiske Union, bør de oplysninger, som revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, som i nogle medlemsstater kan forsvare eller repræsentere en klient i retssager eller undersøge en klients retsstilling, får adgang til under udførelsen af disse opgaver, ikke være underlagt indberetningsforpligtelserne i henhold til direktivet.

(19) Der henvises i direktivet til »de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge«, hvortil indberetningerne om mistænkelige transaktioner skal foretages, og til myndigheder, som i henhold til en lov eller anden bestemmelse er bemyndiget til at føre tilsyn med de af direktivet omfattede institutters og personers aktiviteter (»kompetente myndigheder«). Der er enighed om, at direktivet ikke forpligter medlemsstaterne til at oprette sådanne »kompetente myndigheder«, hvis de ikke eksisterer, og at advokatsamfund og andre selvregulerende organer for selvstændige ikke hører ind under betegnelsen »kompetente myndigheder«.

(20) Når det drejer sig om notarer og selvstændige inden for de juridiske erhverv, bør medlemsstaterne af hensyn til disses tavshedspligt i forhold til deres klienter, have mulighed for at udnævne advokatsamfundet eller andre selvregulerende organer for selvstændige som det organ, hvortil de kan indberette eventuelle tilfælde af hvidvaskning af penge. Medlemsstaterne bør fastsætte reglerne for håndteringen af sådanne indberetninger og deres eventuelle videregivelse til »de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge«, og generelt passende former for samarbejde mellem advokatsamfund eller andre tilsvarende erhvervs-sammenslutninger og disse myndigheder -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 91/308/EØF ændres således:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

A) »kreditinstitut«: et foretagende som defineret i artikel 1, nr. 1), første afsnit, i Rådets direktiv 2000/12/EF¹⁰⁾, samt en filial, som defineret i artikel 1, stk. 3, i nævnte direktiv og beliggende i Fællesskabet, af et kreditinstitut, hvis hovedsæde er beliggende i eller uden for Fællesskabet

B) »finansieringsinstitut«:

1) et foretagende, som ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedaktivitet er at foretage en eller flere af de forretninger, der er opført under punkt 2 til 12 og punkt 14 på listen i bilag I til direktiv 2000/12/EF; dette omfatter virksomhed som vekselkontorer (»bureaux de change«) og pengeoverførelstjenester (money transmission/remittance offices)

2) et forsikringsselskab, der er behørigt godkendt i henhold til Rådets direktiv 79/267/EØF¹¹⁾, for så vidt det udfører aktiviteter, der omfattes af nævnte direktiv

3) et investeringsselskab som defineret i artikel 1, nr. 2), i direktiv 93/22/EØF¹²⁾

4) et institut for kollektiv investering, der markedsfører sine andele eller aktier.

Denne definition på et finansieringsinstitut omfatter også filialer, der er beliggende i Fællesskabet, af finansieringsinstitutter, hvis hovedsæde er beliggende i eller uden for Fællesskabet.

C) »hvidvaskning af penge«: følgende forsættelige handlinger:

– konvertering eller overførsel af formuegoder - vel vidende, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling - med det formål at fortie eller tilsløre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser heraf

– fortielse eller tilsløring af formuegodernes art, oprindelse, lokalisering, placering eller bevægelser eller af den egentlige ejendomsret til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling

– erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende ved modtagelsen af disse goder, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling

– medvirken i en af de handlinger, som er nævnt i de foregående led, medvirken med henblik på at begå den nævnte handling, forsøg på at begå den, det at hjælpe, tilskynde eller råde nogen til at begå den eller det at lette gennemførelsen heraf.

Den viden, hensigt eller tilskyndelse, som skal foreligge i forbindelse med handlingerne i dette led, kan fastslås på grundlag af objektive forhold.

Der foreligger hvidvaskning af penge, også selv om de handlinger, som har frembragt de formuegoder, der skal hvid vaskes, har fundet sted på en anden medlemsstats eller et tredjeland's område.

D) »formuegoder«: aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om fysiske eller ikke-fysiske genstande, løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt retlige dokumenter eller instrumenter, der tjener som bevis for ejendomsret til sådanne aktiver eller dertil knyttede rettigheder.

E) »kriminel handling«: enhver form for kriminel deltagelse i en alvorlig lovovertrædelse.

Alvorlige lovovertrædelser er som minimum: – enhver af de lovovertrædelser, der er defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i Wiener-konventionen

– kriminelle organisationers handlinger som defineret i artikel 1 i fælles aktion 98/733/RIA¹³⁾

- svig som defineret i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser¹⁴⁾, i det mindste i grove tilfælde
- bestikkelse
- en lovovertrædelse, der kan give betydeligt udbytte, og som kan medføre en streng frihedsstraf efter medlemsstatens straffelovgivning.

Inden den¹⁵⁾ tilnærmer medlemsstaterne definitionen i dette led til definitionen af alvorlige strafbare handlinger i fælles aktion 98/699/RIA. Rådet opfordrer Kommissionen til inden den ...+ at fremsætte forslag til ændring af nærværende direktiv i den henseende.

Medlemsstaterne kan udpege en hvilken som helst anden lovovertrædelse som en kriminel handling med henblik på dette direktiv.

F) »kompetente myndigheder«: de nationale myndigheder, som i henhold til lov eller anden bestemmelse er bemyndiget til at føre tilsyn med de af direktivet omfattede institutters og personers aktivitet.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Medlemsstaterne sørger for, at de forpligtelser, der følger af dette direktiv, kræves opfyldt af følgende institutter:

- 1) kreditinstitutter som defineret i artikel 1, litra A)
- 2) finansieringsinstitutter som defineret i artikel 1, litra B) samt af følgende juridiske og fysiske personer i udøvelsen af deres erhverv:
- 3) revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere
- 4) ejendomsmæglere
- 5) notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, når de deltager, enten
 - a) ved bistand i planlægningen eller udførelsen af transaktioner for deres klienter i forbindelse med:
 - i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder
 - ii) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver
 - iii) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti
 - iv) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af selskaber

v) oprettelse, drift eller ledelse af investeringsforeninger, selskaber eller lignende strukturer

b) eller ved på deres klients vegne og for dennes regning at foretage en hvilken som helst finansiell transaktion eller transaktion vedrørende fast ejendom

6) forhandlere af genstande af høj værdi, såsom ædelstene eller -metaller eller af kunst, og auktionsholdere, når der betales kontant og med et beløb på 15 000 EUR eller derover

7) kasinoer.«

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Medlemsstaterne sørger for, at de af direktivet omfattede institutter og personer kræver, at deres kunder legitimerer sig ved hjælp af et retskraftigt dokument, når der optages forretningsmæssig forbindelse med dem, for institutternes vedkommende, navnlig når der åbnes en bank- eller opsparingskonto eller et depot.

2. Dette krav om legitimation gælder også for enhver transaktion med andre kunder end dem, der er omhandlet i stk. 1, vedrørende et beløb på 15 000 EUR eller derover, hvad enten den udføres i en enkelt eller i flere operationer, hvis der synes at være indbyrdes forbindelse mellem dem. Hvis beløbet ikke kendes på det tidspunkt, hvor transaktionen påbegyndes, skal det pågældende institut eller den pågældende person kræve legitimation, så snart instituttet eller personen får kendskab hertil og konstaterer, at tærsklen er nået.

3. Uanset stk. 1 og 2 kræves der ikke legitimation i forbindelse med forsikringsaftaler, der indgås af forsikringsvirksomheder, som er godkendt i henhold til Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed (tredje livsforsikringsdirektiv)¹⁶⁾, og hvis virksomhed er omfattet af nævnte direktiv, når beløbet af den eller de periodiske præmier, der skal indbetales i løbet af et år, er på 1 000 EUR eller derunder, eller ved indbetaling af en engangspræmie på 2 500 EUR eller derunder. Hvis den eller de periodiske præmier, der skal indbetales i løbet af et år, forhøjes, således at tærsklen på 1 000 EUR overstiges, skal der kræves legitimation.

4. Medlemsstaterne kan foreskrive, at legitimation ikke er obligatorisk for pensionsforsikringsaftaler, der indgås i medfør af en arbejds-

kontrakt eller den forsikredes erhvervsmæssige virksomhed, forudsat at disse aftaler ikke indeholder en tilbagekøbsklausul og ikke kan anvendes som sikkerhed for et lån.

5. Uanset ovennævnte stykker kræves der legitimation for alle kasinokunder, der køber eller ombytter spillejetoner til en værdi af 1 000 EUR eller derover.

6. Kasinoer, som er underlagt statskontrol, opfylder under alle omstændigheder identifikationskravet i dette direktiv, hvis kunden registreres og skal legitimere sig allerede ved indgangen, uafhængigt af hvor store beløb der ombyttes.

7. Er der tvivl om, hvorvidt de i de foregående stykker nævnte kunder handler for egen regning, eller er der vished for, at de ikke handler for egen regning, skal de af direktivet omfattede institutter og personer træffe rimelige foranstaltninger til at indhente oplysninger om den faktiske identitet af de personer, for hvis regning disse kunder handler.

8. De af direktivet omfattede institutter og personer skal kræve denne legitimation, selv om transaktionsbeløbet er lavere end ovennævnte tærskler, så snart de har mistanke om hvidvaskning af penge.

9. De af direktivet omfattede institutter og personer er ikke underlagt legitimationskravene i denne artikel, hvis kunden er et kredit- eller et finansieringsinstitut, der er omfattet af dette direktiv eller et kredit- eller finansieringsinstitut beliggende i et tredjeland, der efter de relevante medlemsstaters opfattelse stiller krav svarende til, hvad der følger af dette direktiv.

10. Medlemsstaterne kan foreskrive, at legitimationskravene vedrørende de transaktioner, der er omhandlet i stk. 3 og 4, er opfyldt, når det konstateres, at transaktionsbeløbet skal debiteres en konto, der er åbnet i kundens navn i et kreditinstitut omfattet af dette direktiv i overensstemmelse med kravene i stk. 1.

11. Medlemsstaterne sørger under alle omstændigheder for, at de af direktivet omfattede institutter og personer træffer sådanne specifikke, relevante foranstaltninger, som er nødvendige for at råde bod på den øgede risiko for hvidvaskning af penge, der opstår, når der optages forretningsmæssig forbindelse eller påbegyndes en transaktion med en kunde, som ikke fysisk er til stede med henblik på at legitimere sig (»transaktioner uden direkte kontakt«). Sådanne foran-

staltninger bør sikre, at kundens identitet fastslås, f.eks. ved at omfatte krav om supplerende dokumentation eller supplerende foranstaltninger med henblik på at kontrollere eller certificere de leverede dokumenter eller bekræftende attestation fra en institution, der er omfattet af dette direktiv, eller ved at kræve, at den første betaling i forbindelse med transaktionerne foretages via en konto åbnet i kundens navn i et kreditinstitut, der er omfattet af dette direktiv. De interne kontrolprocedurer, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, bør tage særlig højde for disse foranstaltninger.

4) I artikel 4, 5, 8 og 10 ændres ordene »kredit- og finansieringsinstitutter« til »de af direktivet omfattede institutter og personer«.

5) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Medlemsstaterne sørger for, at de af direktivet omfattede personer og institutter samt medlemmer af disses ledelse og deres ansatte til fulde samarbejder med de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge:

- a) ved på eget initiativ at underrette disse myndigheder om ethvert forhold, som kunne være tegn på hvidvaskning af penge
- b) ved på opfordring at give disse myndigheder alle nødvendige oplysninger i henhold til procedurerne i den relevante lovgivning.

2. De i stk. 1 nævnte oplysninger fremsendes til de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge i den medlemsstat, på hvis område det institut eller den person, der fremsender oplysningerne, befinder sig. Fremsendelsen varetages normalt af den eller de personer, som er udpeget af institutterne eller personerne i henhold til procedurerne i artikel 11, stk. 1, litra a).

3. For så vidt angår notarer og selvstændige inden for de juridiske erhverv som omhandlet i artikel 2a, nr. 5), kan medlemsstaterne som den myndighed, der skal underrettes om de i stk. 1, litra a), omhandlede forhold, udpege et relevant selvregulerende organ for det pågældende erhverv, og medlemsstaterne fastlægger i så fald reglerne for samarbejdet mellem det pågældende selvregulerende organ og de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende de krav, der følger af stk. 1, på notarer og selvstændige inden for de juridiske erhverv, revisorer, eksterne regnskabsagkyndige og skat-

terådgivere for så vidt angår de oplysninger, som de modtager fra en klient eller om en klient i forbindelse med, at de vurderer den pågældende klients retsstilling, eller i forbindelse med, at de forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder at de rådgiver om iværksættelse eller undgåelse af en sagsanlæg, uanset om oplysningerne er modtaget eller indhentet før, under eller efter retssagen.«

6) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Medlemsstaterne drager omsorg for, at de direktivet omfattede institutter og personer afholder sig fra at udføre en transaktion, som de ved har, eller som de mistænker for at have forbindelse med hvidvaskning af penge, så længe de ikke har underrettet de i artikel 6 nævnte myndigheder herom. Disse myndigheder kan under betingelser, der fastsættes i deres nationale forskrifter, give pålæg om, at transaktionen ikke må gennemføres. Såfremt der er mistanke om, at den pågældende transaktion vil kunne føre til hvidvaskning af penge, og det ikke er muligt at undlade at udføre transaktionen, eller en sådan undladelse vil kunne forhindre retsfølgningen af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvaskningstransaktion, foretager de pågældende institutter og personer den fornødne underretning af myndighederne umiddelbart derefter.«

7) Den eksisterende tekst bliver stk. 1 og følgende indsættes som stk. 2 i artikel 8:

»2 Medlemsstaterne er ikke i henhold til dette direktiv forpligtet til at anvende stk. 1, på de i artikel 6, stk. 3, andet afsnit, nævnte erhverv.«

8) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Det forhold, at en person eller et institut, der er omfattet af direktivet, eller en ansat eller et medlem af ledelsen i et sådant i god tro meddeler de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, de i artikel 6 og 7 nævnte oplysninger, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke personen eller instituttet, medlemmerne af dets ledelse eller dets ansatte nogen form for ansvar.«

9) I artikel 10 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne drager omsorg for, at de tilsynsorganer, som i henhold til lov eller anden

bestemmelse er bemyndiget til at overvåge aktie-, valuta- og finansderivatmarkeder, underretter de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, hvis de opdager forhold, som giver formodning om hvidvaskning af penge.«

10) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de direktivet omfattede institutter og personer

a) indfører passende interne kontrolprocedurer og kommunikationsprocedurer med henblik på at forebygge og forhindre gennemførelse af transaktioner, der er knyttet til hvidvaskning af penge

b) træffer passende foranstaltninger for at gøre deres ansatte bekendt med bestemmelserne i dette direktiv. Disse foranstaltninger skal bl.a. bestå i særlige uddannelsesprogrammer for deres ansatte, således at disse får bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvaskning af penge, og kan blive instrueret om, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde.

Hvis en fysisk person, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 2a, nr. 3-7, udøver sit erhverv som ansat hos en juridisk person, skal forpligtelserne i nærværende artikel gælde den juridiske person og ikke den fysiske person.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de direktivet omfattede institutter og personer har adgang til aktuelle oplysninger om de metoder, som anvendes ved hvidvaskning af penge, og om forhold, der gør det muligt at opspore mistænkelige transaktioner.«

11) I artikel 12 erstattes »de kredit- og finansieringsinstitutter, der er nævnt i artikel 1« med »de institutter og personer, der er nævnt i artikel 2a.«

Artikel 2

Tre år efter vedtagelsen af dette direktiv foretager Kommissionen inden for rammerne af den rapport, der er omhandlet i artikel 17 i direktiv 91/308/EØF, en særlig undersøgelse af aspekter vedrørende gennemførelsen af artikel 1, litra E), femte led, særbehandlingen af advokater og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, kundeidentifikationen i transaktioner uden direkte kontakt og de mulige virkninger for elektronisk handel.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest¹⁷⁾. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter,

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

På Rådets vegne

Formand

²⁾ EFT C 117 E af 27.6.2000, s. 14.

³⁾ EFT C 75 af 15.3.2000, s. 22.

⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 5.7.2000 (EFT C 121 af 24.4.2001, s. 33), Rådets fælles holdning af 30.11.2000 (EFT C 36 af 2.2.2001, s. 24) og Europa-Parlamentets afgørelse af 5.4.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Europa-Parlamentets afgørelse af og Rådets afgørelse af

⁵⁾ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

⁶⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

⁷⁾ EFT L 333 af 9.12.1998, s. 1.

⁸⁾ EFT C 251 af 15.8.1997, s. 1.

⁹⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

¹⁰⁾ EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Ændret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37).

¹¹⁾ EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7).

¹²⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

¹³⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

¹⁴⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48.«

¹⁵⁾ Note til Publikationskontoret: Tre år efter direktivets ikrafttræden.

¹⁶⁾ EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).«

¹⁷⁾ 18 måneder efter direktivets ikrafttræden.

**International Convention for the Suppression
of the Financing of Terrorism
(New York, 9 December 1999)**

The States Parties to this Convention,

Bearing in mind the purpose and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations, contained in General Assembly resolution 50/6 of 24 October 1995,

Recalling also all the relevant General Assembly resolutions on the matter, including resolution 49/60 of 9 December 1994 and its annex in the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, in which the States Members of the United Nations solemnly reaffirmed their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States,

Noting that the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism also encouraged States to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter,

Recalling General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996, paragraph 3, subparagraph (f), in which the Assembly called upon all States to take steps to prevent and counteract, through appropriate domestic measures, the financing of terrorist and terrorist organizations, whether such financing is direct or indirect through organizations which also have or claim to have charitable, social or cultural goals or which are also engaged in unlawful activities as

**International konvention til bekæmpelse af
finansieringen af terrorisme
(New York, 9. december 1999)**

De i denne konvention deltagende stater, som

har opmærksomheden henledt på de i De Forenede Nationers pagt fastlagte mål og principper med hensyn til opretholdelsen af international fred og sikkerhed og fremme af godt naboskab og venskabelige forbindelser og samarbejde mellem staterne,

er dybt bekymrede over det stigende antal terrorhandlinger af enhver art og udførelse i hele verden,

erindrer om Erklæringen i anledning af De Forenede Nationers 50 års jubilæum, der var indeholdt i generalforsamlingsresolution nr. 50/6 af 24. oktober 1995,

ligeledes erindre om alle relevante generalforsamlingsresolutioner om dette emne, herunder resolution nr. 49/60 af 9. december 1994 samt dens bilag om Erklæringen om foranstaltninger til eliminering af international terrorisme, hvori bl.a. »De Forenede Nationers medlemsstater højtideligt på ny bekræfter deres utvetydige fordømmelse af alle terrorhandlinger, -fremgangsmåder og -metoder som strafbare og uberettigede, uanset hvor eller af hvem de begås, herunder sådanne, der bringer de venskabelige forbindelser mellem stater og befolkninger i fare og truer staternes territoriale integritet og sikkerhed«,

bemærker, at Erklæringen om foranstaltninger til eliminering af international terrorisme også opfordrede staterne til øjeblikkelig at revidere rækkevidden af de eksisterende internationale lovbestemmelser vedrørende forebyggelse, undertrykkelse og afskaffelse af terrorisme af enhver art og udførelse med henblik på at sikre, at der forefindes omfattende juridiske rammer, der dækker alle sagens aspekter,

erindrer om stk. 3, litra f, i generalforsamlingsresolution nr. 51/210 af 17. december 1996, hvori generalforsamlingen anmodede alle stater om at tage skridt til ved passende nationale foranstaltninger at forebygge og modvirke finansiering af terrorister og terroristorganisationer, hvad enten disse finansieres direkte eller indirekte gennem organisationer, der også har eller hævder at have velgørende, sociale eller kulturelle formål, eller som tillige er involveret i ulov-

illicit arms trafficking, drug dealing and racketeering, including the exploitation of persons for purpose of funding terrorist activities, and in particular to consider, where appropriate, adopting regulatory measures to prevent and counteract movements of funds suspected to be intended for terrorist purposes without impeding in any way the freedom of legitimate capital movements and to intensify the exchange of information concerning international movements of such funds,

Recalling also General Assembly resolution 52/165 of 15 December 1997, in which the Assembly called upon States to consider, in particular, the implementation of the measures set out in paragraphs 3 (a) to (f) of its resolution 51/210 of 17 December 1996,

Recalling further General Assembly resolution 53/108 of 8 December 1998, in which the Assembly decided that the Ad Hoc Committee established by General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 should elaborate a draft international convention for the suppression of terrorist financing to supplement related existing international instruments,

Considering that the financing of terrorism is a matter of grave concern to the international community as a whole,

Noting that the number and seriousness of acts of international terrorism depend in the financing that terrorists may obtain,

Noting also that existing multilateral legal instruments do not expressly address such financing,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation among States in devising and adopting effective measures for the prevention of the financing of terrorism, as well as for its suppression through the prosecution and punishment of its perpetrators,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purpose of this Convention:

»Funds« means assets of every kind, whether tangible or intangible, movable or immovable, however acquired, and legal documents or instruments in any form, including electronic or

lig virksomhed som våbensmugling, narkotika-handel og pengeafpresning, herunder udnyttelse af personer for at få finansieret terroristvirksomhed, og især, hvor det er relevant, at overveje vedtagelse af love, som skal forebygge og modvirke bevægelser af midler, der mistænkes for at være tiltænkt terroristformål, uden på nogen måde at forhindre den frie bevægelighed af lovlig kapital, og forstærke udvekslingen af oplysninger vedrørende de internationale bevægelser af sådanne midler,

ligeledes erindrer om generalforsamlingsresolution nr. 52/165 af 15. december 1997, hvori generalforsamlingen anmodede staterne i særdeleshed at overveje indførelse af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 3, litra a-f, i generalforsamlingsresolution nr. 51/210 af 17. december 1996,

ydermere erindrer om generalforsamlingsresolution nr. 53/108 af 8. december 1998, hvori generalforsamlingen besluttede, at det ved generalforsamlingsresolution nr. 51/210 af 17. december 1996 oprettede ad hoc-udvalg skulle udarbejde et udkast til en international konvention til bekæmpelse af finansiering af terroristvirksomhed som supplement til beslægtede eksisterende internationale instrumenter,

tager i betragtning, at finansiering af terrorisme vækker dyb bekymring hos det internationale samfund som helhed,

bemærker, at antallet og alvoren af internationale terrorhandlinger afhænger af den finansiering, som terrorister kan skaffe,

ligeledes bemærker, at eksisterende multilaterale retlige instrumenter ikke i tilstrækkelig grad sigter mod en sådan finansiering,

er overbevist om, at der er et påtrængende behov for at forstærke det internationale samarbejde mellem staterne med henblik på at finde frem til og vedtage effektive foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe finansiering af terrorisme ved at retsforfølge og straffe gerningsmændene dertil,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

I denne konvention anvendes følgende udtryk med den angivne betydning:

»Midler« omfatter aktiver af enhver art, hvad enten de er materielle eller immaterielle, løsøre eller fast ejendom, uanset erhvervsform, samt juridiske dokumenter eller instrumenter i

digital, evidencing title to, or interest in, such assets, including, but not limited to, bank credits, travellers cheques, bank cheques, money orders, shares, securities, bonds, drafts, letters of credit.

»A State or governmental facility« means any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

Proceeds« means any funds derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence set forth in article 2.

Article 2

Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person by any means, directly or indirectly, unlawfully and wilfully, provides or collects funds with the intention that they should be used or in the knowledge that they are to be used, in full or in part, in order to carry out:

An act which constitutes an offence within the scope of and as defined in one of the treaties listed in the annex; or

Any other act intended to cause death or serious bodily injury to a civilian, or to any other person not taking an active part in the hostilities in a situation of armed conflict, when the purpose of such act, by its nature or context, is to intimidate a population, or to compel a government or an international organization to do or to abstain from doing any act.

2) a) On depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party which is not a party to a treaty listed in the annex may declare that, in the application of this Convention to the State Party, the treaty shall be deemed not to be included in the annex referred to in paragraph 1, subparagraph a). The declaration shall cease to have effect as soon as the treaty enters into force for the State Party,

enhver form, herunder elektronisk og digital, der er bevis på ejendomsret til eller rettighed til sådanne aktiver, herunder bl.a. remburs hos banker, rejsechecks, bankchecks, pengeanvisninger, aktier, værdipapirer, obligationer, veksler og akkreditiver.

»Stats- eller regeringsfacilitet« omfatter ethvert permanent eller midlertidigt anlæg eller transportmiddel, der anvendes eller er optaget af statsrepræsentanter, medlemmer af regering, lovgivningsmagt eller retsvæsen eller af embedsmænd eller medarbejdere ansat af en stat eller en anden offentlig myndighed eller enhed eller af medarbejdere eller embedsmænd ansat ved en mellemstatslig organisation i forbindelse med deres tjenstlige hverv.

»Udbytte« betyder midler, der direkte eller indirekte stammer fra eller er skaffet ved begåelse af en i artikel 2 anført forbrydelse.

Artikel 2

En person begår en forbrydelse i denne konventions forstand, hvis den pågældende ulovligt og forsætligt direkte eller indirekte tilvejebringer eller indsamler midler i den hensigt, at de skal anvendes, eller med viden om, at de vil blive anvendt helt eller delvist til at udføre

en handling, der er en forbrydelse inden for rammerne af og som defineret i en af de i bilaget angivne traktater; eller

enhver anden handling med forsæt til at forårsage død eller alvorlig personskade på en civilperson eller en anden person, der ikke aktivt deltager i fjendtlighederne i en væbnet konfliktsituation, når formålet med en sådan handling, henset til handlingens karakter eller sammenhæng, er at skræmme en befolkning eller tvinge en regering eller en international organisation til at foretage eller at undlade at foretage en given handling.

2) a) Ved deponering af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument kan en kontraherende stat, som ikke er deltager i en i bilaget angivet traktat, erklære, at den pågældende traktat ved anvendelse af denne konvention over for den kontraherende stat skal anses for ikke at være omfattet af det i stk. 1, litra a, angivne bilag. Erklæringen ophører med at være gældende, så snart traktaten træder i

which shall notify the depositary of this fact;

When a State Party ceases to be a party to a treaty listed in the annex, it may make a declaration as provided for in this article, with respect to that treaty.

For an act to constitute an offence set forth in paragraph 2, it shall not be necessary that the funds were actually used to carry out an offence referred to in paragraph 1, subparagraph a) or b).

Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of this article.

Any person also commits an offence if that person: Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1 or 4 of this article; Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1 or 4 of this article; Contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraphs 1 or 4 of this article by a group of persons acting with a common purpose. Such contribution shall be intentional and shall either: Be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence as set forth in paragraph 1 of this article; or Be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence as set forth in paragraph 1 of this article.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender is a national of that State and is present in the territory of that State and no other State has a basis under article 7, paragraph 1, or article 7, paragraph 2, to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 12 to 18 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary: To establish as criminal offences under its domestic law the offences set forth in article 2; To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of the offences.

kraft for den kontraherende stat, som skal give depositaren meddelelse herom;

Når en kontraherende stat ophører med at være deltager i en i bilaget angivet traktat, kan den afgive erklæring som bestemt i denne artikel vedrørende traktaten.

For at en handling kan anses som en i stk. 1 anført forbrydelse, er det ikke nødvendigt, at midlerne faktisk blev anvendt til at udføre en i stk. 1, litra a eller b, anført forbrydelse.

En person begår ligeledes en forbrydelse, hvis den pågældende forsøger at begå en forbrydelse som anført i stk. 1.

En person begår ligeledes en forbrydelse, hvis den pågældende medvirker til en forbrydelse som anført i stk. 1 eller 4: organiserer eller pålægger andre at begå en forbrydelse som anført i stk. 1 eller 4; medvirker til, at en gruppe personer, der handler med et fælles formål, begår en eller flere forbrydelser som anført i stk. 1 eller 4. Denne medvirken skal være forsætlig og skal enten foretages i den hensigt at fremme gruppens kriminelle virksomhed eller formål, når virksomheden eller formålet indebærer, at en i stk. 1 anført forbrydelse begås; eller foretages med viden om, at gruppen har til hensigt at begå en i stk. 1 anført forbrydelse.

Artikel 3

Denne konvention finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor forbrydelsen er begået inden for en enkelt stat, hvori den formodede gerningsmand er statsborger, på hvis område den formodede gerningsmand befinder sig, og ingen anden stat har grundlag i henhold til konventionens artikel 7, stk. 1 eller stk. 2 for at udøve jurisdiktion, idet dog bestemmelserne i artikel 12-18 skal gælde, hvor det er relevant.

Artikel 4

Enhver kontraherende stat skal vedtage sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at fastsætte, at det er en strafbar handling i henhold til national ret at handle som nævnt i artikel 2; for at fastsætte passende straffe for sådanne forbrydelser under hensyntagen til deres alvorlige karakter.

Article 5

Each State Party, in accordance with its domestic legal principles, shall take the necessary measures to enable a legal entity located in its territory or organized under its law to be held liable when a person responsible for the management or control of that legal entity has, in that capacity, committed an offence set forth in article 2. Such liability may be criminal, civil or administrative.

Such liability is incurred without prejudice to the criminal liability of individuals having committed the offences.

Each State Party shall ensure, in particular, that legal entities liable in accordance with paragraph 1 above are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal, civil or administrative sanctions. Such sanctions may include monetary sanctions.

Article 6

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature.

Article 7

Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when: The offence is committed in the territory of that State; The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft registered under the laws of that State at the time the offence is committed; The offence is committed by a national of that State.

A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when: The offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph a) or b), in the territory of or against a national of that State; The offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph a) or b), against a State or government facility of that State abroad, includ-

Artikel 5

Enhver kontraherende stat skal i overensstemmelse med sine juridiske principper træffe de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt at drage en juridisk person, der er hjemmehørende på dens område eller er etableret efter dens lovgivning, til ansvar, når en person, der står for ledelse eller styring af den juridiske person, i denne egenskab har begået en i artikel 2 anført forbrydelse. Ansvarret kan være strafferetligt, civilretligt eller administrativt.

Dette ansvar ifaldes uden præjudice for det strafferetlige ansvar, der ifaldes af de enkeltpersoner, som har begået forbrydelsen.

De kontraherende stater skal i særdeleshed sikre, at juridiske personer, der er ansvarlige i overensstemmelse med stk. 1, kan pålægge effektive, forholdsmæssige og afskrækkende strafferetlige, civilretlige eller administrative sanktioner. Sådanne sanktioner kan omfatte bøder.

Artikel 6

Enhver kontraherende stat skal vedtage sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige, herunder efter national lovgivning, for at sikre, at strafbare handlinger inden for denne konventions rammer ikke under nogen omstændigheder er berettiget af politiske, filosofiske, ideologiske, racemæssige, etniske, religiøse eller andre lignende grunde.

Artikel 7

Enhver kontraherende stat skal gøre, hvad der er nødvendigt for at sikre, at den har straffemyndighed med hensyn til de i artikel 2 anførte forbrydelser, når forbrydelsen begås på den pågældende stats område; forbrydelsen begås ombord på et fartøj, der sejler under den pågældende stats flag, eller i et fly, der er registreret efter den pågældende stats lovgivning på det tidspunkt, hvor forbrydelsen blev begået; forbrydelsen begås af en statsborger fra den pågældende stat.

En kontraherende stat kan ligeledes sikre, at den har straffemyndighed med hensyn til en sådan forbrydelse, når forbrydelsen sigtede på eller medførte, at en i artikel 2, stk. 1, litra a eller b, anført forbrydelse blev begået på den pågældende stats område eller mod en statsborger fra den pågældende stat; forbrydelsen sigtede på eller medførte, at en i artikel 2, stk. 1, litra a eller b, anført forbrydelse blev begået mod en af den pågældende stats stats- eller regeringsfaciliteter

ing diplomatic or consular premises of that State; The offence was directed towards or resulted in an offence referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph a) or b), committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act; The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State; The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established in accordance with paragraph 2. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the State Parties that have established their jurisdiction in accordance with paragraphs 1 or 2.

When more than one State Party claims jurisdiction over the offences set forth in article 2, the relevant State Parties shall strive to coordinate their actions appropriately, in particular concerning the conditions for prosecution and the modalities for mutual legal assistance.

Without prejudice to the norms of general international law, this Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 8

Each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic legal principles, for the identification, detection and freezing or seizure of any funds used or allocated for the purpose of committing the offences set forth in article 2 as well as the proceeds derived from such offences, for purposes of possible forfeiture.

Each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic legal principles, for the forfeiture of funds used or allocat-

i udlandet, herunder en af den pågældende stats ambassader eller andre diplomatiske eller konsulære lokaler; forbrydelsen sigtede på eller medførte, at en i artikel 2, stk. 1, litra a eller b, anført forbrydelse blev begået i et forsøg på at tvinge staten til at foretage eller undlade at foretage en bestemt handling; forbrydelsen begås af en statsløs person, som har fast bopæl på den pågældende stats område; forbrydelsen begås ombord på et fly, der drives af den pågældende stats offentlige myndigheder.

Efter ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse af konventionen skal enhver kontraherende stat underrette De Forenede Nationers generalsekretær om den straffemyndighed, den har i overensstemmelse med stk. 2. I tilfælde af ændringer skal den pågældende kontraherende stat omgående underrette generalsekretæren derom.

Enhver kontraherende stat skal ligeledes gøre, hvad der er nødvendigt for at sikre, at den har straffemyndighed med hensyn til de i artikel 2 anførte forbrydelser i tilfælde, hvor den formodede gerningsmand befinder sig på statens område, og den ikke udleverer den pågældende til nogen af de kontraherende stater, der har straffemyndighed i overensstemmelse med stk. 1 eller 2.

Når mere end en kontraherende stat påberåber sig straffemyndighed med hensyn til de i artikel 2 anførte forbrydelser, skal de relevante kontraherende stater bestræbe sig på at koordinere deres handlinger på en passende måde, især for så vidt angår betingelserne for retsforfølgning og formaliteterne i forbindelse med retshjælp.

Uden præjudice for de regler, der følger af den almindelige folkeret, udelukker denne konvention ikke, at en kontraherende stat udøver straffemyndighed i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.

Artikel 8

Enhver kontraherende stat skal i overensstemmelse med sine retsprincipper træffe passende foranstaltninger med henblik på at kunne identificere, opdage og indefryse eller beslaglægge midler, der anvendes eller er afsat med det formål at begå de i artikel 2 anførte forbrydelser, samt udbyttet fra sådanne forbrydelser med henblik på eventuel konfiskation.

Enhver kontraherende stat skal i overensstemmelse med sine retsprincipper træffe passende foranstaltninger med henblik på at kunne konfi-

ed for the purpose of committing the offences set forth in article 2 and the proceeds derived from such offences.

Each State Party concerned may give consideration to concluding agreements on the sharing with other States Parties, on a regular or case-by-case basis, of the funds derived from the forfeitures referred to in this article.

Each State Party shall consider establishing mechanisms whereby the funds derived from the forfeitures referred to in this article are utilized to compensate the victims of offences referred to in article 2, paragraph 1, subparagraph a) or b), or their families.

The provisions of this article shall be implemented without prejudice to the rights of third parties acting in good faith.

Article 9

Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence set forth in article 2 may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.

Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to: Communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides; Be visited by a representative of that State; Be informed of that person's rights under subparagraph a) and b).

The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purpose

skere midler, der anvendes eller er afsat med det formål at begå de i artikel 2 anførte forbrydelser, samt udbyttet fra sådanne forbrydelser.

Enhver kontraherende stat med interessere deri kan overveje at indgå aftaler om regelmæssigt eller fra sag til sag at dele de midler, der stammer fra konfiskation som anført i denne artikel, med andre kontraherende stater.

Enhver kontraherende stat skal overveje at oprette ordninger, hvorved de midler, der stammer fra konfiskation som anført i denne artikel, anvendes til at give erstatning til ofrene for de i artikel 2, stk. 1, litra a) eller b) anførte forbrydelser eller til deres familier.

Bestemmelserne i denne artikel skal implementeres uden præjudice for tredjemands rettigheder, når tredjemand handlede i god tro.

Artikel 9

Når en kontraherende stat har modtaget meddelelse om, at en person, der har begået eller formodes at have begået en forbrydelse som anført i artikel 2, måske befinder sig på dens område, skal den pågældende stat i overensstemmelse med sin lovgivning træffe de foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at efterforske oplysningerne i meddelelsen.

Når betingelserne herfor er til stede, skal den kontraherende stat, på hvis område gerningsmanden eller den formodede gerningsmand befinder sig, i overensstemmelse med sin lovgivning træffe passende foranstaltninger for at sikre den pågældendes tilstedeværelse med henblik på retsforfølgning eller udlevering.

En person, over for hvem de i stk. 2 nævnte foranstaltninger træffes, har ret til uden ophold at komme i forbindelse med den nærmeste repræsentant for den stat, hvori den pågældende er statsborger, eller som af andre grunde er beføjet til at beskytte den pågældendes rettigheder, eller, hvis han er statsløs, den stat på hvis område han har fast bopæl; at modtage besøg af en repræsentant for den pågældende stat, at blive oplyst om sine rettigheder i henhold til litra a) og b).

De i stk. 3 nævnte rettigheder skal udøves i overensstemmelse med gældende love og bestemmelser i den stat, på hvis område gerningsmanden eller den formodede gerningsmand befinder sig, dog under forudsætning af at de pågældende love og bestemmelser i fuldt omfang

for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 7, paragraph 1, subparagraph b), or paragraph 2, subparagraph b), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 7, paragraph 1 or 2, and, if it considers it advisable, any other interested State Parties, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 shall promptly inform the said State Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 10

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 7 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of the State.

2. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

gør det muligt at tilgodese formålet med de ret-tigheder, der tilstås i medfør af stk. 3.

Bestemmelserne i stk. 3 og 4 er uden præjudi-ce for den ret, som enhver kontraherende stat, der har krav på at udøve jurisdiktion i overens-stemmelse med artikel 7, stk. 1, litra b), eller stk. 2, litra b), har til at anmode Den Internationale Røde Kors-Komité om at sætte sig i forbindelse med og besøge den formodede gernings-mand.

Når en kontraherende stat i medfør af denne artikel har taget en person i forvaring, skal den omgående direkte eller gennem De forenede Nationers generalsekretær underrette de kontrahe-rende stater, der har straffemyndighed i overens-stemmelse med artikel 7, stk. 1 og 2, samt, hvis den anser det for tilrådeligt, eventuelle andre in-teresserede kontraherende stater om, at den på-gældende person er taget i forvaring, og om de omstændigheder, der ligger til grund for den på-gældende persons tilbageholdelse. Den stat, der iværksætter den i stk. 1 forudsete efterforskning, skal omgående give meddelelse om udfaldet deraf til de pågældende kontraherende stater samt tilkendegive, hvorvidt den agter at udøve straffemyndighed.

Artikel 10

1. Den kontraherende stat, på hvis område den formodede gerningsmand befinder sig, skal i de tilfælde, hvor artikel 7 gælder, hvis staten ikke udleverer ham, uden nogen som helst undtagelse og uanset om forbrydelsen er begået på statens område eller ej, uden ugrundet ophold overgive sagen til sine kompetente myndigheder med henblik på retsforfølgning i overensstemmelse med sin egen lovgivning. Disse myndigheder skal træffe deres afgørelse efter samme retningslinjer, som i henhold til statens lovgivning anvendes ved enhver anden forbrydelse af alvorlig karakter.

2. Hvis en kontraherende stat efter sin egen lovgivning kun må udlevere eller på anden vis overgive en af sine statsborgere på den betingelse, at personen sendes tilbage til den pågældende stat for at afsone den straf, der er resultatet af retsforfølgningen, som anmodningen om udle-ivering eller overgivelse angår, og denne stat samt den stat, der anmoder om udlevering af per-sonen, er enige om denne betingelse og andre betingelser, som de måtte finde passende, er en sådan betinget udlevering eller overgivelse til-

Article 11

The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently between them.

When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 7, paragraphs 1 and 2.

The provision of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 12

State Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal or extradition proceedings in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings.

strækkelig til at opfylde den i stk. 1 nævnte forpligtelse.

Artikel 11

De i artikel 2 nævnte forbrydelser skal i enhver udleveringstraktat mellem de kontraherende stater, som er indgået, før denne konvention træder i kraft, anses for omfattet af de forbrydelser, der ifølge en sådan traktat kan medføre udlevering. De kontraherende stater forpligter sig til i enhver udleveringstraktat, de efterfølgende indgår med hinanden, at optage forbrydelserne blandt de forbrydelser, der kan medføre udlevering.

Hvis en kontraherende stat, som kun foretager udlevering på grundlag af en traktat herom, modtager en anmodning om udlevering fra en anden kontraherende stat, med hvilken den ikke har indgået en udleveringstraktat, kan den anmodede stat betragte denne konvention som det retlige grundlag for udlevering med hensyn til de i artikel 2 nævnte forbrydelser. For udleveringen gælder i øvrigt de bestemmelser, der er fastsat i den anmodede stats lovgivning.

Kontraherende stater, som ikke gør udlevering betinget af, at der består en traktat herom, skal gensidigt anse de i artikel 2 nævnte forbrydelser som forbrydelser, der kan medføre udlevering i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den anmodede stats lovgivning.

For så vidt angår udlevering mellem de kontraherende stater skal de i artikel 2 nævnte forbrydelser om nødvendigt anses som begået ikke blot der, hvor de fandt sted, men også i de stater, som ifølge artikel 7, stk. 1 og 2, har straffemyndighed med hensyn til forbrydelserne.

Bestemmelserne i samtlige traktater og aftaler om udlevering mellem kontraherende stater vedrørende de i artikel 2 nævnte forbrydelser skal anses for ændret i forholdet mellem de kontraherende stater i det omfang, sådanne bestemmelser er uforenelige med denne konvention.

Artikel 12

De kontraherende stater skal yde hinanden størst mulig bistand i forbindelse med strafferetlig efterforskning, retsforfølgning eller udlevering i anledning af de i artikel 2 nævnte forbrydelser, herunder bistand til at fremskaffe alt bevismateriale i deres besiddelse, som er nødvendigt for retssagen.

State Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the ground of bank secrecy.

The requesting Party shall not transmit nor use information or evidence furnished by the requested Party for investigations, prosecutions or proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested Party.

Each State Party may give consideration to establishing mechanisms to share with other States Parties information or evidence needed to establish criminal, civil or administrative liability pursuant to article 5.

States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 and 2 in conformity with any treaties or arrangements on mutual legal assistance or information exchange that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

Article 13

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a fiscal offence. Accordingly, States Parties may not refuse a request for extradition or for mutual legal assistance on the sole ground that it concerns a fiscal offence.

Article 14

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 15

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set

De kontraherende stater kan ikke afvise en anmodning om retshjælp med henvisning til bankhemmeligheden.

Den anmodende stat må ikke uden forudgående samtykke fra den anmodede stat videregive eller anvende oplysninger eller beviser, der er leveret af den anmodede stat, til anden efterforskning eller retsforfølgning end den i retsanmodningen anførte.

Enhver kontraherende stat kan overveje at indgå på ordninger med andre kontraherende stater med henblik på at dele oplysninger eller beviser, som er nødvendige for at pålægge strafferetligt, civilretligt eller administrativt ansvar ifølge artikel 5.

De kontraherende stater skal opfylde deres forpligtelser i medfør af stk. 1 og 2 i overensstemmelse med de traktater eller andre aftaler om retshjælp eller udveksling af oplysninger, de måtte have indgået indbyrdes. I mangel af sådanne traktater eller aftaler skal de kontraherende stater yde hinanden bistand i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Artikel 13

For så vidt angår udlevering eller retshjælp skal ingen af de i artikel 2 nævnte forbrydelser anses for en fiskal lovovertrædelse. En anmodning om udlevering eller retshjælp kan derfor ikke afvises alene med den begrundelse, at den angår en fiskal lovovertrædelse.

Artikel 14

For så vidt angår udlevering eller retshjælp skal ingen af de i artikel 2 nævnte forbrydelser anses for en politisk forbrydelse eller for en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse, eller for en forbrydelse, der udspringer af politiske motiver. En anmodning om udlevering eller retshjælp på grundlag af en sådan forbrydelse kan derfor ikke afvises alene med den begrundelse, at den angår en politisk forbrydelse eller en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse, eller en forbrydelse, der udspringer af politiske motiver.

Artikel 15

Intet i denne konvention skal fortolkes som forpligtende til udlevering eller retshjælp, hvis den stat, over for hvilken en anmodning er fremsat, har vægtige grunde til at antage, at anmodningen om udlevering for en i artikel 2 nævnt

forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 16

Any person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purpose of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences set forth in article 2 may be transferred if the following conditions are met:

- a) The person freely give his or her informed consent;
- b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate;

2. For the purpose of the present article:

- a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;
- b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody if the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;
- c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;
- d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State to which he or she was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of

forbrydelse eller om retshjælp vedrørende en sådan forbrydelse er fremsat med det formål at tiltale eller straffe en person på grund af dennes race, religion, nationalitet, etniske oprindelse eller politiske overbevisning, eller at imødekommelse af anmodningen kunne skade den pågældendes stilling af nogen af disse grunde.

Artikel 16

1. En person, der tilbageholdes eller afsoner en straf på en kontraherende stats område, og hvis personlige fremmøde en anden kontraherende stat anmoder om med henblik på identifikation, vidneforklaring eller anden bistand i forbindelse med fremskaffelse af bevismateriale til efterforskning eller retsforfølgning af en i artikel 2 anført forbrydelse, kan overføres, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den pågældende giver frivilligt sit informerede samtykke dertil;
- b) de kompetente myndigheder i begge stater er enige derom med forbehold af de betingelser, som disse stater måtte finde passende.

2. Med henblik på denne artikel:

- a) skal den stat, hvortil den pågældende overføres, have tilladelse og være forpligtet til at holde den overførte person i forvaring, medmindre den stat, hvorfra den pågældende blev overført, anmoder om eller giver tilladelse til andet;
- b) skal den stat, hvortil den pågældende overføres, uden ophold opfylde sin forpligtelse til at sende personen tilbage til forvaring i den stat, hvorfra den pågældende blev overført, som aftalt på forhånd eller på anden vis af begge staters kompetente myndigheder;
- c) må den stat, hvortil den pågældende overføres, ikke kræve, at den stat, hvorfra den pågældende blev overført, skal indlede en udleveringssag for at få personen sendt tilbage;
- d) skal den overførte person have den tid, der er tilbragt i varetægt i den stat, hvortil den pågældende blev overført, fradraget i afsoningen af den straf, som afsones i den stat, hvorfra den pågældende blev overført.

3. Med mindre den kontraherende stat, hvorfra en person skal overføres i overensstemmelse med denne artikel, indvilliger deri, må den pågældende person uanset nationalitet ikke retsforfølges, tilbageholdes eller underkastes nogen an-

his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 17

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international human rights law.

Article 18

1. States Parties shall cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2 by taking all practicable measures, inter alia, by adapting their domestic legislation, if necessary, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including:

- a) Measures to prohibit in their territories illegal activities of persons and organizations that knowingly encourage, instigate, organize or engage in the commission of offences set forth in article 2;
- b) Measures requiring financial institutions and other professions involved in financial transactions to utilize the most efficient measures available for the identification of their usual or occasional customers, as well as customers in whose interest accounts are opened, and to pay special attention to unusual or suspicious transactions and report transactions suspected of stemming from a criminal activity. For this purpose, States Parties shall consider:
 - i) Adopting regulations prohibiting the opening of account the holders or beneficiaries of which are unidentified or unidentifiable, and measures to ensure that such institutions verify the identity of the real owners of such transactions;

den indskrænkning i sin personlige frihed i den stat, som den pågældende overføres til, for handlinger eller på grundlag af straffedomme fra tiden før den pågældendes afrejse fra den stat, hvorfra overførelsen sker.

Artikel 17

Enhver person, der tages i forvaring, eller over for hvem der træffes andre foranstaltninger, eller som retsforfølges i henhold til denne konvention, skal sikres en retfærdig behandling, herunder nydelsen af alle de rettigheder og garantier, som er fastsat i lovgivningen i den stat, hvor den pågældende befinder sig, og i gældende bestemmelser i folkeretten, herunder dennes bestemmelser om menneskerettigheder.

Artikel 18

1. De kontraherende stater skal samarbejde med henblik på forebyggelse af de i artikel 2 nævnte forbrydelser ved at træffe alle praktisk gennemførlige foranstaltninger, herunder om nødvendigt tilpasning af deres nationale lovgivning, for at forebygge og modvirke, at der på deres respektive områder træffes forberedelser til at begå sådanne forbrydelser inden eller uden for deres områder, herunder:

- a) foranstaltninger til at forbyde, at der på deres områder udøves ulovlig virksomhed af personer og organisationer, der med viden herom opmuntrer til, anstifter, organiserer eller deltager i gennemførelsen af de i artikel 2 nævnte forbrydelser;
- b) foranstaltninger, der påbyder pengeinstitutter og andre brancher involveret i økonomiske transaktioner at anvende de mest effektive foranstaltninger til deres rådighed til at identificere deres faste eller lejlighedsvis kunder samt kunder, til fordel for hvem der åbnes konti, samt at være særligt opmærksomme på usædvanlige eller mistænkelige transaktioner og indberette transaktioner, der mistænkes for at stamme fra kriminelle aktiviteter. Med henblik herpå skal de kontraherende stater overveje:
 - i) at vedtage bestemmelser, der forhindrer åbning af konti, hvis ejere eller begunstigede ikke er eller kan identificeres, samt foranstaltninger til at sikre, at sådanne institutter verificerer identiteten af de faktiske ejere af sådanne transaktioner;

- ii) With respect to the identification of legal entities, requiring financial institutions, when necessary, to take measures to verify the legal existence and the structure of the customer by obtaining, either from a public register or from the customer or both, proof of incorporation, including information concerning the customer's name, legal form, address, directors and provisions regulating the power to bind the entity;
- iii) Adopting regulations imposing on financial institutions the obligation to report promptly to the competent authorities all complex, unusual large transactions and unusual patterns of transactions, which have no apparent economic or obviously lawful purpose, without fear of assuming criminal or civil liability for breach of any restriction on disclosure of information if they report their suspicions in good faith;
- iv) Requiring financial institutions to maintain, for at least five years, all necessary records in transactions, both domestic or international.
2. States Parties shall further cooperate in the prevention of offences set forth in article 2 by considering:
- a) Measures for the supervision, including, for example, the licensing of all money-transmission agencies;
- b) Feasible measures to detect or monitor the physical cross-border transportation of cash and bearer negotiable instruments, subject to strict safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the freedom of capital movements.
3. States Parties shall further cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2 by exchanging accurate and verified information in accordance with their domestic law and coordinating administrative and other measures taken, as appropriate, to prevent the commission of offences set forth in article 2, in particular by:
- a) Establishing and maintaining channels of communication between their competent
- ii) for så vidt angår identifikation af juridiske personer, at påbyde pengeinstitutterne at træffe foranstaltninger til om nødvendigt at verificere kundens juridiske eksistens og opbygning ved at fremskaffe registreringsbevis enten fra et offentligt register eller fra kunden eller begge, herunder oplysninger om kundens navn, selskabsform, adresse, bestyrelse og bestemmelser vedrørende tegningsret for foretagenet;
- iii) at vedtage bestemmelser, der pålægger pengeinstitutterne en forpligtelse til omgående til de kompetente myndigheder at indberette alle komplicerede og usædvanlige, store transaktioner og usædvanlige transaktionsmønstre, som ikke har noget tilsyneladende økonomisk eller indlysende lovligt formål, uden frygt for at pådrage sig et strafferetligt eller civilretligt ansvar for at overtræde forbudet mod videregivelse af oplysninger, såfremt de indberetter deres mistanke i god tro;
- iv) at påbyde pengeinstitutterne at opbevare de nødvendige optegnelser om både nationale og internationale transaktioner i mindst fem år.
2. De kontraherende stater skal endvidere samarbejde med henblik på at forebygge de i artikel 2 anførte forbrydelser ved at overveje:
- a) foranstaltninger med henblik på, at der føres tilsyn med alle pengeoverførselsbureauer, f.eks. ved tildeling af licens;
- b) gennemførlige foranstaltninger med henblik på at opdage eller overvåge fysisk grænseoverskridende transport af kontanter og omsættelige ihændehaverinstrumenter, dog med strenge sikkerhedsforanstaltninger for at sikre behørig brug af oplysningerne og uden på nogen måde at forhindre kapitalens frie bevægelighed.
3. De kontraherende stater skal yderligere samarbejde med henblik på at forhindre de i artikel 2 anførte forbrydelser ved at udveksle nøjagtige og verificerede oplysninger i overensstemmelse med deres nationale lovgivning og ved at samordne gennemførelsen af administrative og andre foranstaltninger, der er egnede til at forebygge, at der begås forbrydelser som nævnt i artikel 2, især ved:
- a) at oprette og vedligeholde kommunikationskanaler mellem deres kompetente styrelser

agencies and services to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of offences set forth in article 2;

- b) Cooperating with one another in conducting inquiries, with respect to the offences set forth in article 2, concerning:
- i) The identity, whereabouts and activities of persons in respect of whom reasonable suspicion exists that they are involved in such offences;
 - ii) The movement of funds relating to the commission of such offences.

4. States Parties may exchange information through the International Criminal Police Organization (Interpol).

Article 19

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its domestic law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 20

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 21

Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes of the Charter of the United Nations, international humanitarian law and other relevant conventions.

Article 22

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction or performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its domestic law.

og kontorer for at lette sikker og hurtig udveksling af oplysninger vedrørende alle aspekter af de i artikel 2 anførte forbrydelser;

- b) at samarbejde med hinanden ved gennemførelsen af undersøgelser af forbrydelser som nævnt i artikel 2 med hensyn til:
- i) identiteten af, opholdsstedet for samt aktiviteter udført af personer, som med rimelig grund mistænkes for at være involveret i sådanne forbrydelser;
 - ii) bevægelser af midler, der har sammenhæng med, at sådanne forbrydelser begås.

4. De kontraherende stater kan udveksle oplysninger gennem Interpol.

Artikel 19

Den kontraherende stat, hvor en formodet gerningsmand retsforfølges, skal i overensstemmelse med sin lovgivning eller gældende regler give underretning om sagens endelige udfald til De forenede Nationers generalsekretær, som skal videresende oplysningerne til de øvrige kontraherende stater.

Artikel 20

De kontraherende stater skal opfylde deres forpligtelser i henhold til denne konvention på en måde, der er forenelig med principperne om staternes suveræne lighed og territoriale integritet samt om ikke-indblanding i andre staters indre anliggender.

Artikel 21

Intet i denne konvention skal påvirke staternes og enkeltpersoners øvrige rettigheder, forpligtelser og ansvar i henhold til folkeretten, især formlene i De forenede Nationers pagt, den humanitære folkeret og andre relevante konventioner.

Artikel 22

Intet i denne konvention berettiger en kontraherende stat til på en anden kontraherende stats område at påtage sig udøvelse af straffemyndighed og udførelse af funktioner, der udelukkende er forbeholdt myndighederne i denne anden kontraherende stat ifølge dens lovgivning.

Article 23

1. The annex may be amended by the addition of relevant treaties that:

Are open to the participation of all States;

Have entered into force;

Have been ratified, accepted, approved or acceded by at least twenty-two States Parties to the present Convention.

2. After the entry into force of this Convention, any State Party may propose such an amendment. Any proposal for an amendment shall be communicated to the depositary in written form. The depositary shall notify proposals that meet the requirements of paragraph 1 to all States Parties and seek their views on whether the proposed amendment should be adopted.

3. The proposed amendment shall be deemed adopted unless one third of the States Parties object to it by a written notification not later than 180 days after its circulation.

4. The adopted amendment to the annex shall enter into force 30 days after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment for all those States Parties having deposited such an instrument. For each State Party ratifying, accepting or approving the amendment after the deposit of the twenty-second instrument, the amendment shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State Party of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 24

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.

Artikel 23

1. Bilaget kan ændres ved tilføjelse af relevante traktater, der

er åbne for alle staters deltagelse;

er trådt i kraft;

er blevet ratificeret, accepteret, godkendt eller tiltrådt af mindst 22 stater, som også er kontraherende stater i forhold til denne konvention.

2. Efter denne konventions ikrafttræden kan enhver kontraherende stat foreslå en sådan ændring. Ændringsforslag skal skriftligt meddeles depositaren. Depositaren skal udsende forslag, der overholder de i stk. 1 anførte betingelser, til alle kontraherende stater og anmode om deres synspunkter vedrørende vedtagelse af ændringsforslaget.

3. Ændringsforslaget anses for vedtaget, medmindre en tredjedel af de kontraherende stater ved skriftlig meddelelse protesterer mod det senest 180 dage efter udsendelse deraf.

4. Den vedtagne ændring af bilaget træder i kraft 30 dage efter deponering af det 22. ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument vedrørende ændringen for de kontraherende stater, der har deponeret et sådant instrument. For enhver stat, der ratificerer, accepterer eller godkender ændringen efter deponeringen af det 22. instrument, træder ændringen i kraft den 30. dag efter, at den pågældende stat har deponeret sit ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument.

Artikel 24

1. Enhver uoverensstemmelse mellem to eller flere kontraherende stater om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, der ikke inden for en rimelig tid kan afgøres ved forhandling, skal efter en af disse staters anmodning henvises til voldgift. Såfremt der ikke inden for seks måneder fra datoen for anmodningen om voldgift kan opnås enighed om voldgiftsrettens sammensætning, kan hver af parterne henvise tvisten til Den internationale Domstol ved en anmodning herom i overensstemmelse med domstolens statutter.

2. En stat kan ved undertegnelsen, ratifikationen, accepten eller godkendelsen af denne konvention eller ved sin tiltrædelse af konventionen erklære, at den ikke anser sig for bundet af bestemmelsen i stk. 1. De øvrige kontraherende stater skal ikke være bundet af stk. 1 over for en

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 25

1. This Convention shall be open for signature by all States from 10 January 2000 to 31 December 2001 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 26

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 27

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 28

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United

kontraherende stat, der har taget et sådant forbehold.

3. En stat, der har taget forbehold i medfør af stk. 2, kan når som helst trække dette forbehold tilbage ved meddelelse herom til De forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 25

1. Denne konvention står åben for undertegnelse for alle stater i De forenede Nationers hovedsæde i New York fra den 10. januar 2000 til den 31. december 2001.

2. Denne konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne skal deponeres hos De forenede Nationers generalsekretær.

3. Denne konvention står åben for tiltrædelse af enhver stat. Tiltrædelsesinstrumenterne skal deponeres hos De forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 26

1. Denne konvention træder i kraft den 30. dag efter datoen for deponeringen af det 22. ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument hos De forenede Nationers generalsekretær.

For enhver stat, der ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder konventionen efter deponeringen af det 22. ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, træder konventionen i kraft den 30. dag efter, at den pågældende stat har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 27

1. Enhver kontraherende stat kan opsig denne konvention ved skriftlig meddelelse derom til De forenede Nationers generalsekretær.

2. Opsigelsen får virkning et år efter den dato, hvor De forenede Nationers generalsekretær modtager meddelelsen.

Artikel 28

Originaleksemplaret af denne konvention, hvor den arabiske, kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekst har samme gyldighed, skal deponeres hos De forenede Nationers gene-

Bilag til f. t. l. vedr. forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge

Nations who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 10 January 2000.

Annex

Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, done at The Hague on 16 December 1970.

Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 23 September 1971.

Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents, adopted by the General Assembly of the United Nations on 14 December 1973.

International Convention against the Taking of Hostages, adopted by the General Assembly of the United Nations on 17 December 1979.

Convention on the Physical Protection of Nuclear Materiel, adopted at Vienna on 3 March 1980.

Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988.

Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988.

Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988.

International Convention for the Suppression of Terrorist Bombing, adopted by the General Assembly of the United Nations on 15 December 1997.

ralsekretær, der skal sende bekræftede kopier deraf til alle stater.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der har behørig fuldmagt dertil fra deres respektive regeringer, underskrevet denne konvention, der blev åbnet for undertegnelse i De forenede Nationers hovedsæde i New York den 10. januar 2000.

Bilag

Konvention til bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer, udfærdiget i Haag den 16. december 1970.

Konvention til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed, udfærdiget i Montreal den 23. september 1971.

Konvention om forebyggelse af og straf for forbrydelser mod internationalt beskyttede personer, herunder diplomatiske repræsentanter, vedtaget af De forenede Nationers generalforsamling den 14. december 1973.

International konvention imod gidselstagning, vedtaget af De forenede Nationers generalforsamling den 17. december 1979.

Konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, vedtaget i Wien den 3. marts 1980.

Protokol til bekæmpelse af ulovlige voldshandlinger i lufthavne, der betjener den internationale civile luftfart. Tillæg til konventionen til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed, udfærdiget i Montreal den 24. februar 1988.

Konvention til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden i maritim navigation, udfærdiget i Rom den 10. marts 1988.

Protokol til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for faste platforme på kontinentalsoklen, udfærdiget i Rom den 10. marts 1988.

International konvention til bekæmpelse af terrorbombning, vedtaget af De forenede Nationers generalforsamling den 15. december 1997.

Resolution 1373 (2001)**Adopted by the Security Council at its 4385th meeting, on 28. September 2001**

The Security Council,

Reaffirming its resolutions 1269 (1999) of 19 October 1999 and 1368 (2001) of 12 September 2001,

Reaffirming also its unequivocal condemnation of the terrorist attacks which took place in New York, Washington, D.C., and Pennsylvania on 11 September 2001, and expressing its determination to prevent all such acts,

Reaffirming further that such acts, like any act of international terrorism, constitute a threat to international peace and security,

Reaffirming the inherent right of individual or collective self-defence as recognized by the Charter of the United Nations as reiterated in resolution 1368 (2001),

Reaffirming the need to combat by all means, in accordance with the Charter of the United Nations, threats to international peace and security caused by terrorist acts,

Deeply concerned by the increase, in various regions of the world, of acts of terrorism motivated by intolerance or extremism,

Calling on States to work together urgently to prevent and suppress terrorist acts, including through increased cooperation and full implementation of the relevant international conventions relating to terrorism,

Recognizing the need for States to complement international cooperation by taking additional measures to prevent and suppress, in their territories through all lawful means, the financing and preparation of any acts of terrorism,

Reaffirming the principle established by the General Assembly in its declaration of October 1970 (resolution 2625 (XXV)) and reiterated by the Security Council in its resolution 1189 (1998) of 13 August 1998, namely that every State has the duty to refrain from organizing, instigating, assisting or participating in terrorist acts in another State or acquiescing in organized activities within its territory directed towards the commission of such acts,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

Decides that all States shall:

Resolution 1373 (2001)**Tiltrådt af Sikkerhedsrådet på dets 4358. møde den 28. september 2001**

Sikkerhedsrådet, som

genbekræfter sin resolution nr. 1269 (1999) af 19. oktober 1999 og nr. 1368 (2001) af 12. september 2001,

ligeledes genbekræfter sin utvetydige fordømmelse af de terrorangreb, der fandt sted den 11. september 2001 mod New York, Washington, D.C., og Pennsylvania, og udtrykker sin faste beslutning om at hindre alle sådanne handlinger, yderligere genbekræfter, at sådanne handlinger udgør en trussel mod den internationale fred og sikkerhed ligesom enhver anden international terrorhandling,

genbekræfter den medfødte ret til individuelt eller kollektivt selvforsvar, som det anerkendes af FN-pagten som gentaget i resolution nr. 1368 (2001),

genbekræfter behovet for i overensstemmelse med FN-pagten og med alle midler at bekæmpe den trussel mod den internationale fred og sikkerhed, som terrorhandlingerne udgør,

er dybt bekymret over stigningen i terrorhandlingerne i forskellige regioner i verden motiveret af intolerance eller ekstremisme,

opfordrer staterne til uopsætteligt at arbejde sammen om at forebygge og forhindre terrorhandlingerne, herunder ved forøget samarbejde og fuld gennemførelse af de relevante internationale konventioner vedrørende terrorisme,

anerkender staternes behov for at supplere det internationale samarbejde ved at træffe yderligere foranstaltninger til i deres territorier og ved alle lovlige midler at forebygge og forhindre finansiering og forberedelse af terrorhandlingerne,

genbekræfter det princip, som Generalforsamlingen fastslog i sin erklæring fra oktober 1970 (resolution nr. 2625 (XXV)), og som Sikkerhedsrådet gentog i sin resolution nr. 1189 (1998) af 13. august 1998, nemlig at enhver stat har pligt til at undlade at organisere, ansøge, bistå eller deltage i terrorhandlingerne i en anden stat samt pligt til at protestere mod organiserede aktiviteter på dens område, der er rettet mod udførelse af sådanne handlinger,

handler i overensstemmelse med FN-pagtens kapitel VII,

beslutter, at alle stater skal:

Prevent and suppress the financing of terrorist acts;

Criminalize the wilful provision or collection, by any means, directly or indirectly, of funds by their nationals or in their territories with the intention that the funds should be used, or in the knowledge that they are to be used, in order to carry out terrorist acts;

Freeze without delay funds and other financial assets or economic resources of persons who commit, or attempt to commit, terrorist acts or participate in or facilitate the commission of terrorist acts; of entities owned or controlled directly or indirectly by such persons; and of persons and entities acting on behalf of, or at the direction of such persons and entities, including funds derived or generated from property owned or controlled directly or indirectly by such persons and associated persons and entities;

Prohibit their nationals or any persons and entities within their territories from making any funds, financial assets or economic resources or financial or other related services available, directly or indirectly, for the benefit of persons who commit or attempt to commit or facilitate or participate in the commission of terrorist acts, of entities owned or controlled, directly or indirectly, by such persons and of persons and entities acting on behalf of or at the direction of such persons;

Decides also that all States shall:

Refrain from providing any form of support, active or passive, to entities or persons involved in terrorist acts, including by suppressing recruitment of members of terrorist groups and eliminating the supply of weapons to terrorists;

Take the necessary steps to prevent the commission of terrorist acts, including by provision of early warning to other States by exchange of information;

Deny safe haven to those who finance, plan, support, or commit terrorist acts, or provide safe havens;

Prevent those who finance, plan, facilitate or commit terrorist acts from using their respective territories for those purposes against other States or their citizens;

Ensure that any person who participates in the financing, planning, preparation or perpetration of terrorist acts or in supporting terrorist acts is

forebygge og forhindre finansiering af terrorhandlinger,

kriminalisere forsætlig, direkte eller indirekte, tilvejebringelse eller indsamling af midler foretaget på enhver måde af egne statsborgere eller på statens område i den hensigt, at midlerne skal anvendes, eller med viden om, at de vil blive anvendt, til at udføre terrorhandlinger,

uden forsinkelse inde fryse penge og andre finansielle midler eller økonomiske ressourcer tilhørende personer, der begår terrorhandlinger eller forsøg derpå eller deltager i eller fremmer udførelse af terrorhandlinger; tilhørende foretagender, der ejes eller kontrolleres direkte eller indirekte af sådanne personer; og tilhørende personer og foretagender, der handler på vegne af eller efter ordre fra sådanne personer og foretagender, herunder midler, der hidrører fra eller er frembragt af formuegoder ejet eller kontrolleret direkte eller indirekte af sådanne personer og af tilknyttede personer og foretagender,

forbyde deres egne statsborgere og personer eller foretagender på deres territorium direkte eller indirekte at stille penge, finansielle midler, økonomiske ressourcer og finansielle eller andre lignende ydelser til rådighed for personer, der begår terrorhandlinger eller forsøg derpå eller fremmer eller deltager i udførelse af terrorhandlinger, for foretagender ejet eller kontrolleret direkte eller indirekte af sådanne personer eller for personer og foretagender, der handler på vegne af eller efter ordre fra sådanne personer;

beslutter ligeledes, at alle stater skal:

undlade at yde nogen form for aktiv eller passiv støtte til foretagender eller personer, der er involveret i terrorhandlinger, herunder ved at forhindre, at der rekrutteres medlemmer til terroristgrupper, og at terrorister forsynes med våben,

tage de nødvendige skridt til at forhindre udførelse af terrorhandlinger, herunder ved tidlig varsling af andre stater gennem informationsudveksling,

nægte tilflugtssted til dem, der finansierer, planlægger, støtter eller begår terrorhandlinger eller stiller tilflugtssteder til rådighed,

forhindre personer, der finansierer, planlægger, fremmer eller begår terrorhandlinger, i at anvende staternes respektive territorier til disse formål mod andre stater eller deres statsborgere,

sikre, at enhver, der deltager i finansiering, planlægning, forberedelse eller udførelse af terrorhandlinger eller i støtte til terrorhandlinger,

brought to justice and ensure that, in addition to any other measures against them, such terrorist acts are established as serious criminal offences in domestic laws and regulations and that the punishment duly reflects the seriousness of such terrorist acts;

Afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal proceedings relating to the financing or support of terrorist acts, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings;

Prevent the movement of terrorists or terrorist groups by effective border controls and controls on issuance of identity papers and travel documents, and through measures for preventing counterfeiting, forgery or fraudulent use of identity papers and travel documents;

Calls upon all States to:

Find ways of intensifying and accelerating the exchange of operational information, especially regarding actions or movements of terrorist persons or networks; forged or falsified travel documents; traffic in arms, explosives or sensitive materials; use of communications technologies by terrorist groups; and the threat posed by the possession of weapons of mass destruction by terrorist groups;

Exchange information in accordance with international and domestic law and cooperate on administrative and judicial matters to prevent the commission of terrorist acts;

Cooperate, particularly through bilateral and multilateral arrangements and agreements, to prevent and suppress terrorist attacks and take action against perpetrators of such acts;

Become parties as soon as possible to the relevant international conventions and protocols relating to terrorism, including the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism of 9 December 1999;

Increase cooperation and fully implement the relevant international conventions and protocols relating to terrorism and Security Council resolutions 1269 (1999) and 1368 (2001);

Take appropriate measures in conformity with the relevant provisions of national and international law, including international standards of human rights, before granting refugee status, for the purpose of ensuring that the asylum seeker

strafforfølges, samt sikre, at det – ud over andre foranstaltninger mod dem – fastsættes, at terrorhandlinger er en alvorlig forbrydelse efter nationale love og forskrifter, og at straffen behørigt afspejler terrorhandlingernes alvorlige karakter,

yde hinanden størst mulig bistand i forbindelse med strafferetlig efterforskning eller retsfølgning vedrørende finansiering af eller støtte til terrorhandlinger, herunder bistand til at fremskaffe alt bevismateriale i deres besiddelse, som er nødvendigt for retssagen,

forhindre terroristers eller terroristgruppers færden ved effektiv grænsekontrol og kontrol ved udstedelse af identitetspapirer og rejsedokumenter og gennem foranstaltninger til forebyggelse af efterligning, forfalskning eller svigagtig brug af identitetspapirer og rejsedokumenter;

Opfordrer alle stater til:

at finde fremgangsmåder til at intensivere og fremme udvekslingen af operationelle oplysninger, især vedrørende terroristers eller terroristnetværkers handlinger eller færden, falske eller forfalskede rejsedokumenter, ulovlig handel med våben, sprængstoffer eller følsomme materialer, terroristgruppers brug af kommunikationsteknologi samt den trussel, der består i terroristgruppers besiddelse af masseødelæggelsesvåben,

at udveksle oplysninger i overensstemmelse med international og national ret samt samarbejde i administrative og retslige sager for at forhindre udførelse af terrorhandlinger,

at samarbejde, især gennem bilaterale og multilaterale ordninger og overenskomster, for at forebygge og forhindre terrorangreb og gribe ind over for personer, der begår sådanne handlinger,

snarest muligt at tiltræde de relevante internationale konventioner og protokoller vedrørende terrorisme, herunder den Internationale konvention til bekæmpelse af finansiering af terrorisme af 9. december 1999,

at forøge samarbejdet og fuldt ud gennemføre de relevante internationale konventioner og protokoller vedrørende terrorisme samt Sikkerhedsrådets resolution nr. 1269 (1999) og nr. 1368 (2001),

at træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national og international ret, herunder internationale menneskerettighedsstandarder, før de meddeler flygtningestatus med henblik på at sikre, at

has not planned, facilitated or participated in the commission of terrorist acts;

Ensure, in conformity with international law, that refugee status is not abused by the perpetrators, organizers or facilitators of terrorist acts, and that claims of political motivation are not recognized as grounds for refusing requests for the extradition of alleged terrorists;

Notes with concern the close connection between international terrorism and transnational organized crime, illicit drugs, money-laundering, illegal arms-trafficking, and illegal movement of nuclear, chemical, biological and other potentially deadly materials, and in this regard emphasizes the need to enhance coordination of efforts on national, subregional, regional and international levels in order to strengthen a global response to this serious challenge and threat to international security;

Declares that acts, methods, and practices of terrorism are contrary to the purposes and principles of the United Nations and that knowingly financing, planning and inciting terrorist acts are also contrary to the purposes and principles of the United Nations;

Decides to establish, in accordance with rule 28 of its provisional rules of procedure, a Committee of the Security Council, consisting of all the members of the Council, to monitor implementation of this resolution, with the assistance of appropriate expertise, and calls upon all States to report to the Committee, no later than 90 days from the date of adoption of this resolution and thereafter according to a timetable to be proposed by the Committee, on the steps they have taken to implement this resolution;

Directs the Committee to delineate its tasks, submit a work programme within 30 days of the adoption of this resolution, and to consider the support it requires, in consultation with the Secretary-General;

Expresses its determination to take all necessary steps in order to ensure the full implementation of this resolution, in accordance with its responsibilities under the Charter;

Decides to remain seized of this matter.«

asylansøgeren ikke har planlagt, fremmet eller deltaget i udførelse af terrorhandlinger,

i overensstemmelse med international ret at sikre, at flygtningestatus ikke misbruges af personer, der har begået, organiseret eller fremmet terrorhandlinger, og sikre, at påstande om politiske motiver ikke anerkendes som grundlag for at nægte retsanmodninger om udlevering af påståede terrorister;

Noterer sig med bekymring den tætte forbindelse mellem international terrorisme og grænseoverskridende organiseret kriminalitet, ulovlige stoffer, hvidvaskning af penge, ulovlig våbenhandel og ulovlige bevægelser af nukleare, kemiske, biologiske og andre potentielt dødbringende materialer og understreger i den forbindelse behovet for at forbedre koordineringen af bestræbelserne på nationalt, underregionalt, regionalt og internationalt plan på at styrke en global reaktion på denne alvorlige udfordring og trussel mod den internationale sikkerhed;

Erklærer, at terrorhandlinger, -metoder og -fremgangsmåder er i modstrid med De forenede Nationers mål og principper, og at bevidst finansiering og planlægning af samt ansporing til terrorhandlinger ligeledes er i modstrid med De forenede Nationers mål og principper;

Beslutter i overensstemmelse med sin foreløbige forretningsorden, § 28, at nedsætte en komite under Sikkerhedsrådet bestående af alle Sikkerhedsrådets medlemmer til at overvåge gennemførelsen af denne resolution med passende ekspertbistand og opfordrer alle staterne til senest 90 dage efter datoen for vedtagelse af denne resolution og derefter i overensstemmelse med en tidsplan, der skal foreslås af komiteen, at aflægge rapport til komiteen om de skridt, som de har taget for at gennemføre resolutionen;

Pålægger komiteen at skildre sine opgaver, forelægge et arbejdsprogram inden 30 dage efter resolutionens vedtagelse og i samråd med generalsekretæren overveje den støtte, som den har brug for;

Udtrykker sin faste beslutning om at tage alle de nødvendige skridt for at sikre den fulde gennemførelse af denne resolution i overensstemmelse med sit ansvar ifølge FN-pagten;

Beslutter fortsat at ville informeres om denne sag.«

Til lovforslag nr. L 28. Skriftlig fremsættelse (13. december 2001)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge. (Bekæmpelse af finansiering af terrorisme, udvidelse af anvendelsesområde, usamarbejdsvillige lande).

(Lovforslag nr. L 28).

Med lovforslaget opfyldes forpligtelserne i bl.a. FN's Sikkerhedsråds anti-terror resolution nr. 1373. De tilfælde, hvor terrorisme er finansieret på baggrund af midler, der er fremkommet ulovligt er i dag omfattet af hvidvaskreglerne. Med lovforslaget indføres foranstaltninger med henblik på at forhindre, at der stilles midler til rådighed for terrororganisationer m.v. også når der er tale om lovligt optjente midler (sortvask af penge). I modsætning til de situationer, hvor der er mistanke om hvidvask, må der ved mistanke om terrorvirksomhed kun gennemføres transaktioner fra den aktuelle konto eller person efter aftale med politiet.

Endvidere gennemføres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv om

forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge.

På den baggrund foreslås det at udvide hvidvaskloven, således at bl.a. revisorer, ejendomsmæglere og advokater også omfattes af indberetningspligten. Indberetningspligten gælder dog af hensyn til klienternes retssikkerhed ikke advokater, når disse bistår klienter i forbindelse med retssager. Endvidere omfattes forhandlere af genstande, hvis beløbet der omsættes, er på 15.000 EUR eller derover (svarende til ca. 90.000 kr. ekskl. moms og ca. 110.000 kr. inkl. moms), og der betales med kontanter.

Endvidere gennemføres Rådets (ECOFIN/Retlig og Indre Anliggender) konklusioner, hvorefter der indføres en systematisk indberetningspligt om transaktioner for de usamarbejdsvillige lande.

Lovforslaget gennemfører endelig anbefalinger fra FATF, der er udarbejdet som følge af terrorangrebene den 11. september 2001. Dette bevirker bl.a., at afsender skal identificeres i forbindelse med elektroniske pengeoverførsler, således at transaktionerne kan spores tilbage til udgangspunktet.